



இந்து



ஆசிரியர் : அருட்செனை தளபதி கு. திருவிமணர் B.Sc., B.Teah.,

தீபம் : 1

15-7-93

விலை ரூ. 3-50

ஆரணம் : 2

வேண்டுகோள்

வாசகர்களுக்கு ஓர் வேண்டுகோள்.
இந்து ஆரணத்தை படித்து வீட்டு சுர்மா
இருந்து வீடாமல் உங்கள் கருத்துக்களை
இதழுக்கு எழுதி அனுப்புவீர்கள்.

‘இந்து ஆரணம்’ படித்து வீட்டு தூக்கி
போடும் காகித குப்பை இல்லை. ஒவ்வொரு
வரியும் தமிழ் வரலாற்று ஆராய்ச்சியின்
பயனாக எழுந்த பொன் எழுத்துக்கள் என்
பதை மறந்து விடாதீர்கள். தக்க கருத்துக்
களுக்கு தக்க சன்மானம் வழங்கப்படும்.

இரப்படிக்கு
ஆசிரியர்

இந்து ஆரணம்

[மாத திதழ்]

இந்து : 1

15-7-93

விலை ரூ. 3.50

ஆரணம் : 2

தலையாய தலையங்கம்

அருளிசுவர் :

அந்நாண் அண்ணல்

ஞானாச்சாரியார்

சங்கராச்சாரியார் நூற்றாண்டு விழாதான்....!
இந்து வேத, இந்து வேதாகம விடுதலை விழா.

இந்து மத விடுதலை விழா.

இந்துக்களின் விடுதலை விழா.

இந்திய அகப் பண்பாட்டின் பாதுகாப்பு விழா.

இந்தியப் புறநாகரீகத்தின் எழுச்சி விழா.

இந்திய ஒருமைப் பாட்டை உருவாக்கும் விழா.

....

என்ற பேருண்மைகளை இந்தியர் எல்லோரும் உணர வேண்டும், உணர வேண்டும், உணர வேண்டும்.

ஒவ்வொரு இந்துவும் மற்ற இந்துக்களுக்கும் உலகத்தோர்க்கும் உணரத்திட முற்பட வேண்டும்.

இந்து, இந்துவேதம், இந்துவேத மதமான இந்துமதம், இந்தியம். இந்தியா, இந்து வாழ்க்கை இந்து இலக்கியம் முதலியனவெல்லாம் மாற்று மதத்தவர்களாலும், வேற்று வேதத்தவர்களாலும், அன்னிய நாட்டவர்களாலும் பல்வேறு வகையாகத் தாக்கித் தகர்த்துத் தகர்த்தது!! கணிசமான அளவு தன்னைப் பொடியாக்கப்பட்டு தரையோடு தரையாக்கப்பட்டு இன்னும் சிறிது காலத்தில் இருந்த ஆடமே தெரியாமல் போய்விடுமென்ற நிலை வளர்ந்து, வளர்ந்து வளப்பட்டு வளப்பட்டு வலிமைப்பட்டு வலிமைப்பட்டு ஆட்சிப் பெரிவு உறுதுக்கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே காஞ்சி சங்கரர் மடத்து மடாதிபதியும், காஞ்சி

காமகோடி பீடத்து பீடாதிபதியும், காஞ்சிப் பெரியவாள் சந்திரசேகரேந்திர சாசுவதி சுவாமி அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது! அறிவிக்கப்பட்டது!! அறிவிக்கப்பட்டது!!!

3. நமது தாய்த்திருநாட்டின் பெரும்பாலான சமுதாயவாதிகளும், அரசியல்வாதிகளும் பல்வேறு வகையான காரண காரியங்களால் இந்து வேதத்தையும், இந்து மதத்தையும் மதிக்க முடியாதவர்களாக, போற்றிப் பேணிப்பாதுகாத்திட முடியாதவர்களாக மாறியுள்ள காரணத்தால் இந்துக்களின் உரிமையும், பெருமைகளும், ஒப்புயர்வற்ற, தனித்தன்மையும் அன்னியரால் சிதைக்கப்பட்டு சிதைவும்; சீரழிக்கப்பட்டு சீரழியவும்; சிறுமைப்படுத்தப்பட்டு சிறுமையுறவும்; கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு நலிந்து மெலியவும் நேரிட்டுவிட்டது! நேரிட்டுவிட்டது!! நேரிட்டுவிட்டது!!!

4. இவற்றிற்கெல்லாம் தத்துவ அடிப்படையில் செயல் சித்தாந்த அடிப்படையில் அறவழியில் அருள் நெறிப்படி முடிவுகட்டி இந்து வேதத்துக்கும், இந்து மதத்துக்கும், இந்துக்களுக்கும் விடுதலை தேடித் தரத்தான் அருளமிகு காஞ்சிப் பெரியவாள் சந்திரசேகரேந்திர சாசுவதி சுவாமி அவர்கள் தமது நூற்றாண்டு விழாவின் முதல் பணியாக, ஆரம்ப நிலைமாக துவக்க நிகழ்ச்சியாக 'இந்து வேதாகமக் கல்லூரிகளை நாடு முழுவதும் துவக்கி, காஞ்சி ஏனாதி வட்டாரத்தில் இந்து வேதாகமத்திற்கென ஒரு பெரிய பல்கலைக் கழகத்தையும் நிறுவியுள்ளார்! நிறுவியுள்ளார்! நிறுவியுள்ளார்.

5. இம்மாபெரும் செயர்திட்டத்தால் நூற்றாண்டு விழா காலமும் சங்கராச்சாரியார் அவர்கள்

இந்து ஆரணம்

இந்துவேத அங்கங்களும், இந்து வேதாகம நூல்களும், இந்துச் சாதாரண தோத்திரங்களும், வழிபாட்டாக்களும், சடங்குகளும், விரதங்களும், விழாக்களும், கர்ஜாரிப் பாடப்புத்தகங்களாகவும், பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சி நூல்களாகவும் உருவாகிட வழி வகுத்துள்ளார். வழிகுத்துள்ளார், வழிவகுத்துள்ளார்; வழிவகுத்திட்டார், வழிவகுத்திட்டார், வழிவகுத்திட்டார். இவற்றால், இனிமேல், நாத்தியரும் பகுத்தறிவுவாதிகளும் சீர்திருத்தவாதிகளும் கண்முடித் தனமாகவும், காட்டுமிராண்டித்தனமாகவும் இந்து வேதத்தை யும், இந்து மதத்தையும், இந்துக்களின் வாழ்வினல்களையும் இழித்தும் பழித்தும், நுகைத்தும் புகைத்தும் மீண்டல் செய்யும் கேலிபேசியும் பேரித திரிவது தடுக்கப்பட்டுவிட்டது. தடுக்கப்பட்டு விட்டது, தடுக்கப்பட்டுவிட்டது.

எனவே! எனவே! எனவே! சங்கராச்சாரியாரின் நூற்றாண்டுவிழாதான்—

இந்து வேத, இந்து வேதாகம விதேவை விழா!

இந்துமத விதேவை விழா!

எனவே! எனவே! எனவே! இந்தியா முழுதும்! இந்துக்களின் இல்லங்கள் தோறும்! இந்துக்களின் வாழ்நாள் முழுதும் இந்தியா விழைபவர்கள் தோறும், தெருக்கள் தோறும் சங்கராச்சாரியாரின் நூற்றாண்டுவிழா கொண்டாடப்படவேண்டும்! கொண்டாடப்படவேண்டும்!! கொண்டாடப்படவேண்டும்!!! கொண்டாடப்படவேண்டாம்! கொண்டாடப்படவேண்டாம்!! கொண்டாடப்படவேண்டாம்!!! கொண்டாடப்படவேண்டாம்!! கொண்டாடப்படவேண்டாம்!!... என்ற அறிவிப்பை பதினெண் சித்தர் மடம் பீடம் குருகலம் அருளாணையாக அறிவிக்கிறது! அருளாணையாக அறிவிக்கிறது! அருளாணையாக அறிவிக்கிறது!

இந்துக்களே இனியாவது சிந்தியுங்கள்! சிந்தியுங்கள்!! சிந்தியுங்கள்!!! சந்தியுங்கள்! சந்தியுங்கள்!! சந்தியுங்கள்!!! சுவலக குருபீடத்தை! குரும்கா சன்னிதானத்தை! ரூலகுருவை! சித்தர் அரசமோகிக் கருவூறாரை. ●

இராசி பலன் பற்றிய குறிப்பு செய்தி

இருக்குவேதம், அகர வேதம், யாம வேதம், அதர்வண வேதம் எனும் நான்கு வேதங்களிலும் இராசி பலன்களும், இராசி பலன்களும் பார்த்து செயல்படும் முறைகள் மிகத் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இராசி பலன் என்பது 12 இராசி, 9 கோள்கள், சில ஞானம்-களின் இவற்றின் நிலைகளால்; பயிர்நன்களுக்கும், உயிரினங்களுக்கும், மனித வாழ்வினல்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய பாதிப்புகள் அல்லது கெடுதல்கள் இவற்றைக் குறைப் பதற்கான அல்லது முழுமையாக வராமல் தடுப் பதற்கான வழி முறைகளாகப் பற்றி விளக்குவதாகும்.

இராசி பலன் என்பது 27 விண்மீன்கள், 9 கோள்கள், 12 இராசிகள் இவற்றின் நிலைகளால் பயிர்நன, உயிரின, மனித வாழ்வினல்க்கு ஏற்படும் பலன்களை விளக்குவதாகும். இவற்றின் கூட்டுத் தொகையான 48 (ஒரு மண்டலம்) என்ற எண்ணிக்கையுடைய இராசி பலன் 48 நாட்களுக்கு ஒருமுறைதான் மாறும் என்று இருக்குவேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஒரு ஆண்டுக்கு எட்டு மண்டலம் என்று இந்த நான்கு வேதத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக ஒரு மண்டலம் என்றால் 48 நாட்கள், ஆனால் விண்வெளியிலிருந்து 12 இராசிகளின் ஆற்றல் இம்மண்டலங்களுக்கு வந்து சூட்சி செய்வதற்கு ஏதத்தாழ் ஒன்றரை நாட்கள் ஆகின்றன. இதேபோல் இராசிகளின் ஆதிக்கம் விலகும் போதும் ஒன்றரை நாட்களுக்கு முன்பிநதே நவிய ஆரம்பிக்கிறது. அதாவது இராசி நிலை 48 நாட்களுக்கு ஒரு முறை மாறினாலும், சூட்சி நிலையானது சூட்சிக்கு வருவதில் ஏதத்தாழ் ஒன்றரை நாட்கள் முடிவதில் ஒன்றரை நாட்கள் வினாடிற்று. எனவேதான், மண்டலம் என்றால் 48 நாட்கள் என்ற கணக்கும், 45 நாட்கள் என்ற கணக்கும் வழக்காற்றில் உள்ளது.

இதன்படி இராசிகளின் பலன்களை ஆண்டிற்கு எட்டு முறைதான் கணிக்க வேண்டும். எனவே நாள்தோறும், வாரந்தோறும், மாதந்தோறும் இராசி பலன் கணியப்பது, கூறுவது தவறு. உரிய பலனை தரரது.

(வசரும்)

தொகுப்பு

(இந்து வேத நூல்களிலிருந்து)
சித்தரடியாரை: விசுவநாதன்

இந்து வேதத்தையும் இந்து மதத்தையும் புரிந்துகொள்ளுங்கள்

ஞானாச்சாரியாரின் அறிவுரைகளிலிருந்து நோக்குதல்கள் :

சீத்தராமியார் - டி.ஆர். பிரபாகரன் - சீ. உலகநாதன்
இரா. வெங்கடேசன்

(16) இந்த இந்து வேதம்தான் கோயில் தோறும் பல கடவுளர் வாழுகின்றனராதலால்; அவர்க்கு மடநூல் விதிப்படி அக்கடவுளருக்கு விருப்பமான உணவைச் சமைத்துப் படைவலிட்டுத் தான் வழிபட வேண்டும். வணக்க வேண்டும், ரும் பிட வேண்டும்; பூசை செய்ய வேண்டும்'' என்று வழி காட்டுகிறது.

(17) இந்த இந்து வேதம்தான் 'விருப்பமான கடவுளரை விருப்பமான இடத்தில் இருந்து அல்லது கோயிலில் இருந்து 'எளளல் முறை', 'ஏசல் முறை', 'அழுகை முறை', 'தொழுக்கை முறை' என்ற நான்கு முறையினால் விருப்பமான முறை யினால் விருப்பமான முறையில் போற்றிப் பணிந் திடல் வேண்டும்' என்று வழி காட்டுகிறது.

(18) "இந்த இந்து வேதம்தான் 'அருளுலக பயிற்சி, முயற்சி, தேர்ச்சி, முதிர்ச்சி' என்ற நான்கு நிலைகளுக்காக மானுடர் அவரவர் விருப் பம் போல், வசதி வாய்ப்பு போல், அருளுலகில் செயல்பட்டிடக் கால் மடக்கிக் கைகட்டிக் கண்முடி அமர்ந்து வாய் முடிக்க கடவுளரையே பக்தி செய் யும் 'திருமுறை' என்ற ஒரு முறையையும்; பக்தி யாளர் தன் விருப்பப்படியும், வசதி வாய்ப்புப்படி யும், கீழ்க்க, தண்டு, இலை, பூ, காய், கனி, பயிறு, கூலம்.... முதலிய பயிரினங்களை அப் படியே படைவலாக இட்டோ! அல்லது சமைத்துப் பக்குவப்படுத்தியோ, படைவலிட்டோ, பக்தி செய் யும் 'தருமுறை' என்ற ஒரு முறையையும்; பக்தி யாளர் தம் விருப்பப்படியும், வசதி வாய்ப்புப்படி

யும், தான் பெரிதும் விருப்பி உண்ணக்கூடிய மீன், ஆடு, கோழி, புறா...முதலியவற்றைப் பலி மீட்டுச் சுகைகரமாக மடநூல் விதிப்படி சமைத்து படைவலிட்டு பக்தி செய்யும் 'கருமுறை, என்ற ஒரு முறையையும்; பக்தியாளர் தம் விருப்பம் போல் வசதி வாய்ப்புப் போல் தமக்கேற்ற குருவைத் தேர்ந்தெடுத்து; அவருடனேயே வாழ்ந்து; அவருக்கு அணுக்கத் தொண்டு செய் வதையே கடவுளிடம் பக்தி செய்யும் முறையாகக் கருதும் 'குருமுறை' என்ற ஒரு முறையையும் தெளிவாக விளக்கியுரைத்து நான்கு வகையான பக்தி முறையினை வழங்குகிறது.

(19) "இந்த இந்து வேதம் தான், 'மானுடர் தம் விருப்பம் போல்; தமக்கு விருப்பமான திசை யில் தமது கடவுளரின் கோயிலை அமைத்து வழி பாடு செய்வலாம் என்று கூறுவதோடு; கோயிலுக்கச் செல்ல இயலாதவர் அக்கோயில் இருக் கின்ற திசையைப் பார்த்துத் தமது பக்தியைச் செலுத்தலாம் என்றும் கூறுகிறது".

(20) இந்த இந்து வேதம் தான்; 'கடவுளைக் கண்டவராலேயே; கடவுளரின் அனைத்து வகை யான ஆற்றலினையும், அளப்பரிய அருட் செவ்வு பலவற்றையும் கடவுள்க் காணாதார் உணரும் பொருட்டுக் கருத்து விளக்கச் சித்திரமாகவும், சிலையாகவும், வடித்து, குடமுழுக்கு முறைப்படி அகற்றிற்றத உயிர்ப்பும், புத்துயிர்ப்பும் வழங்கிச் 'இலை வழிபாடு', 'கோயில் வழிபாடு' என்று

ப தவைதை துன்புறுத்தல் தவம் ஆகாது. முனைதை தவத்கால பெற்றது இப்பிறப்பு தன்னை ஒழுத்தல் வெறுத்தல் முறுத்தல் பின்னைப் பிறவிக்கு ஊறு பங்குகாதோ

வளர்ந்துள்ளன. எனவே, பூசை செய்வதற்குரிய சித்திரம், சிலை, பிற வடிவமைப்பு முதலியவை கடவுளாகவே இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து; அவற்றுக்கு நீராட்டல், ஆடையணிவுகள் அணி வித்தல்; நறுநாற்றப் புகை, பூச்சு, சாத்துபடி செய்தல்; மடநூலின் சாத்திர, சாத்திர, சாத்திர வகைப்படி உணவும் பொருள்களைப் பக்குவமாக வகைவகைமாகச் சமைத்துப் படைவலிடுதல்; கோயில் வளாகத்தில் பாடல், ஆடல், கூத்து, நாடகம், பிற கேளிக்கை, வேடிக்கை நிகழ்த்து தல்;...முதலியன அனைத்தும் கடவுளரால் மகிழ் வோடு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவனவேயாகும்'' என்று மிகத் தெளிவாக மானுடர் கடவுளரோடு தொடர்பு கொள்ளும் முறை பலவற்றையும் விளக்குகிறது.

(21) “இந்த இந்து வேதம் தான்; இவ்வுல கில் இயற்கையாகவே திருக்கல், தருக்கல், கருக் கல் என்று மூன்று வகைக் கடவுளர் கணக் கற்றுத் தோன்றுவது போலவும்; குருக்கல் எனும் கடவுளர் அருளாளரால் கணக்கற்றுத் தோற்றுவிக்கப்படுவது போலவும்; காற்று, கருப்பு, பேய், பிசாசு எனும் நால்வகையினரும் இயற்கை யாகவே தோன்றுகின்றனர் என்றும்; இவர்களில் ‘பேய்’ அல்லது ‘ஆவி’ எனப்படும் ஒரே வகை மட்டும் இருக்கின்ற அல்லது இறக்குர்படி செய்யப் படுகின்ற எல்லா வகை உயிரினத்திலிருந்து தோன்றுகின்றது” என்றும் மிகத் தெளிவாக அருளுலகத்தைப் பற்றி கூறுகிறது.

(22) “இந்த இந்து வேதம் தான் அருளுல கில் நல்லவராகக் கடவுளர், வழிபடு நிலையினர், தேய்வம், தேவர் என்ற நான்கு வகையினரும்; அல்லவராகக் காற்று, கருப்பு, பேய், பிசாசு என்று நால்வகையினரும் இருக்கின்றனர்” என்ற பேருண்மையை விளக்குகிறது.

(23) “இந்த இந்து வேதம் தான்; இவ்வுலக வாழ்ச்செய்கையில் அல்லவர் எனப்படும் காற்று, கருப்பு, பேய் பிசாசு எனும் நால்வரால் நோய், நோடி, தொல்லை, துன்பம் முதலியவை ஏற் படும போது; அவற்றிலிருந்து மானுடரைக் காப் பதற்காகவே நல்லவர் எனப்படும் கடவுளர், வழி படு நிலையினர், தேய்வம், தேவர் எனும் நால் வரும் உள்ளார்கள் இந்நாலாவையும் உதவிக்கு

அழைத்துத் துணையாகக் கொண்டு உலகெலாது நல்வாழ்வு, வாழுவதற்குரிய வழிவகையினைக் கணக்கற்றுக் கூறுகிறது. இப்படி இந்து வேதம் கூறுகின்ற வழிவகையனைத்தும்; இந்த உலகில் தோன்றக்கூடிய எல்லா மொழியினருக்கும், இனத்தாருக்கும், நாட்டாருக்கும் உரியனவேயாம்” என்று இந்து வேதம் கூறுகிறது.

(24) இந்த இந்து வேதம் தான், இந்த உல கில் தோன்றக்கூடிய மொழியினர் அனைவரும், தம்முடைய மொழியின ஒலி நயத்திற்கேற்ப ஒலியைச் சரிசெய்து கொண்டு ஒதுதற்குரிய பூசை மொழி வாசகத்தைக் கணக்கற்று வழங்குகிறது. இவற்றிற் ஒலிநயம் கெடாமல் எந்த மொழி யினர் ஒதினாலும் பெருமளவு பயன் கிடைக்கும் என்று கூறுகிறது. இதனால் தான், இந்த இந்து வேதம் இம்மண்ணுலகில் தோன்றக்கூடிய அனைத்து வகைப்பட்ட இனத்து மானுடருக்கும் பொதுவான ஒன்று என்று இந்து வேதத் தாலேயே கூறப்படுகிறது.

(25) இந்து வேதம் தான், ‘அரு ளுலகின் மும்பெரும் உண்மை’, ‘அருளுல கின் முக்கோணச் சக்திபீட பேருண்மை’, என்று தலைப்பிட்டு, ஒரு மொழிக்கூறிய கடவுளர்; அவரு டைய மொழியினருக்கு மட்டுமே உதவுவர். (2) ஒரு நாட்டுக்குரிய கடவுளர்; அவருடைய நாட்டவர்கே உதவுவர். (3) ஓர் இனத்துக்குரிய கடவுளர்; அவரு டைய இனத்தவருக்கு மட்டுமே உதவுவர் என்ப தால் எல்லாருமே அவரவர் பிறப்பால் அமையும் தாய் மொழிக்கூறிய கடவுளரையும்; தாய் நாட்டுக் குரிய கடவுளரையும்; தாய் வழி இனத்துக்குரிய கடவுளரையும் மட்டுமே போற்றிப் பேணி பூசை செய்து வழிபாடு செய்து, வணங்கி, ரூபிட்டு, வாழ்த்திப் பணிந்து, பணடைய முடிபு; பண டைய வேண்டும் என்று மிகத் தெளிவாகக் கூறு கிறது.

(26) “இந்த இந்து வேதம் தான்; மனிதர் கடவுளாவதற்குரிய பூசை மொழியை வழங்கு கிறது”.

(27) இந்த இந்து வேதம் தான் கடவுளர்; மானுடரைக் கடவுளாக்குவதற்காகவே பாடுபு கிறார்கள். அதற்காகவே இந்துக் கோயில்கள்

அனைத்திலும் பல கடவுளர் வாழ்கின்றனர். எனவேதான் (1) 'கோயில் அனைத்தும் மானுடரைக் கடவுளாக்கும் பரீட்சிப்பள்ளி' (2) கோயில் அனைத்தும் கடவுளர் அருட்கல்வி அளிக்கும் குரு குலமே' (3) கடவுளர் அனைவருமே பூசாரியாக, குருவாக, குருமாராக, குருதேவராகச் செயல்படுகின்றனர் என்று பல அரிய, பெரிய உயரிய தத்துவத்தை வெளியிடுகிறது இந்து வேதம்.

(28) இந்த இந்து வேதம் தான்; கடவுளர் போல் மானுடரும் இயற்கையாகத் தோன்றுகின்றனர்; மறைகின்றனர்; தோற்றம், மறைவற்றும் வாழ்கின்றனர். அதாவது மானுடருக்குப் பிறப்பு, இறப்பு, பிறப்பிறப்பற்ற பெருநிலை என்ற மூன்று நிலை இருப்பது போலவே கடவுளருக்கும் உண்டு. ஆனால் வாழும் கால அளவு தான் வேறுபட்டும். எனவே கடவுளரும், மானுடரும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு பூசாடு நட்பையும், தோழமைகளையும் வளர்த்து வாழ வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

(29) "இந்த இந்து வேதம் தான்; கடவுளருக்கு அருவ நிலை, அருவுருவ நிலை, உருவ அருவ நிலை, உருவ நிலை என்ற நான்கு நிலை மிகுப்பதால், அவரவர் விருப்பப்படி பிறர் காண வாழ்ந்து; எதையும் இட்டு, தொட்டு, சுட்டி, ஆண்டு அனுபவித்து வாழ முடியவில்லை. அதனால் (1) 'மானுடப் பிறப்பே புனிதப் பிறப்பு' (2) 'மானுடப் பிறப்பே உய்வுக்குரிய பிறப்பு' (3) மானுடப் பிறப்பே துயர்ப்புகுறிய அரிய பிறப்பு'... என்று கூறுகிறது.

(30) இந்த இந்து வேதம் தான்; 'கடவுளரும் மானுடராய்ப் பிறப்பெடுக்கவே பெரிதும் முயலுகின்றனர்' என்று கூறுகிறது.

(31) இந்த இந்து வேதம் தான்; மானுடருக்கு உதவிடத் திருத்த தோற்றமளிக்கவும் கடவுளரும்; நேரில் வரும் கடவுளாரும்; மானுடராய்ப் பிறப்பெடுக்கும் கடவுளாரும் இம்மண்ணிலுலகிலே பெரிதும் தங்கிடுகின்றனர். அதுவும், (1) 'அதிக அளவில் கடவுளர் தமிழகத்தில்தான் பிறந்திருக்கின்றனர்; பிறந்து கொண்டிருக்கின்றனர்; பிறப்பெடுக்கப் போகின்றனர்' (2) 'அதிக அளவில் கடவுளர் தமிழராகத்தான் பிறந்திருக்கின்றனர், பிறந்து கொண்டிருக்கின்றனர் பிறப்பெடுக்கப்

போகின்றனர்' (3) 'அதிக அளவில் கடவுளருக்கு தெர்ந்தது அருளுறு அமுத தெய்வீச் செந்தமிழ் மொழிதான். ஏனெனில், என்றென்றும் எல்லாக் கடவுளரும் அருளுறு அமுத தெய்வீச் செந்தமிழ் மொழியில் உள்ள 'இந்து வேதம்' ஒன்றை மட்டுமே படித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைதான் அருளுலகில் இருக்கின்றது; இருந்திடும்' என்று கூறுகிறது.

(32) "இந்த இந்து வேதம் தான்; கடவுளர் மானுடருக்குத் தந்தையாக, தாயாக, தோழராக, நண்பராக, தொண்டராக, சேவகராக, அடிமையாக நேரில் வந்து உதவி செய்து காப்பாற்றக் காத்திருக்கின்றனர். ஆனால், மானிடர் இந்து வேத வழியாகக் கடவுளாரோடு தொடர்பு கொள்ளத் தெரியாதவராக, புரியாதவராக வாழுவது தான் உலகியலாக இருக்கிறது" என்று கூறுகிறது.

(33) "இந்த இந்து வேதம் தான்; இம்மண்ணிலுக்கு இந்து வேதத்தை அருளிய பதினெண் சித்தர் மடத்தின் மடாதிபதியும்; இந்து மதத்தை இம்மண்ணிலில் உருவாக்கிய பதினெண் சித்தர் பிடத்தின் பிடாதிபதியுமான அந்தணர் அண்ணல், ஞானாச்சாரியாரே காலந்தோறும் மானுடருக்கு இந்து வேதத்தின் அருமை, பெருமை அரிய பயன் முதலியவற்றை விளக்கி மானுடர் இந்து வேத வழியில் மெய்யான உய்வு பெற வழி செய்கின்றனர்.

(34) இந்த இந்து வேதம்தான், ஆவி, ஆன்மா, ஆகஸ்டர், அனுரம் மூன்றும் இணங்கு உருவாகும் சோனிய விளக்கமாக குறியிடாக, இலக்காக 'இலங்க வடிவம்' உருவாகப்பட்டுள்ளது. இந்த 'இலங்க வடிவம்' ஆன்ம நிலை, பெண்ணமைநிலை, இந்த இரண்டிடு கலந்த (அ) கலந்த அலிநிலை; என்று மூன்று வகைப்படும். அதாவது அலி நிலைக்குரியது 'லிங்க வடிவம்' எனப்படும். ஆனால் இந்த லிங்க வடிவத்தை நிலைநிறுத்து உருவ வகைப்படுத்தப் ஆன்ம நிலைக்குரியதை 'சீவலிங்கம்' (சோனாலிங்கம்) என்று; 'பெண்ணமை நிலைக்குரியதை சத்தி லிங்கம்' (சத்திலிங்கம்) என்று; 'அலி நிலைக்குரியதை 'லிங்கம்' என்றும் மூன்று வகை லிங்க வடிவம் போற்றிப் பேணிப் பணிந்து, பூசை செய்து மானுடர் பயனடைய வழங்கப்பட்டுள்ளன' என்று கூறுகிறது.

(35) இந்த இந்து வேதம் தான்; மானுடர் பாலுடர்பருவம் முதல் பதினெட்டு வயது வரை செய்யும் உடற்பயிற்சி என்றும்; பதினெட்டு வயது முதல் முப்பத்தாறு வயதுவரை செய்யும் உடற்பயிற்சி என்றும் முப்பத்தாறு வயது முதல் ஐர்ப்பத்து நான்கு வயது வரை செய்யும் உடற்பயிற்சி என்றும் மூன்று வகைப்பட்ட உடற்பயிற்சி வகையினையும், பயிற்சி செய்யும் கால அளவியையும், கூறுகிறது. இத்துடன் ஐம்பத்து நான்கு வயதுக்கு மேல் நடப்பது மட்டுமே போதுமென்று கூறுகிறது.

(36) 'இந்த இந்து வேதம் தான்' பல்வேறு வகையான நோய் பற்றியும், காயசுத்தி, காய சித்தி, காயகல்பம், ககனகுளிகை, அமுதம், நச்ச முறி தவநஞ்சுச் சூரணம் பல் துலக்கும் தூள் பசிய இலை வேர் பட்டை குச்சி...முதலியவை பற்றி நிறைவு செய்தி வழங்குகிறது.

(37) இந்த இந்து வேதம் தான்; மானுடரின் முற்பிறப்பு இப்பிறப்பு மறுபிறப்பு முதலியன பற்றியும்; மானுடரில் மனித மனத்தின் மென்மையே இல்லாத அரக்கர் நிலையினர் விலங்கு நிலையினர்; பேய் நிலையினர்; வேதத்தை யும் கடவுளையும் வெறுப்பவர் மறுப்பவர் எதிர்ப்பவர் துறப்பவர் மறப்பவர்...முதலியோர் மனித மனத்தின் மென்மையின் விளக்கமான அடையாளர் பண்பாளர்; வேதத்தையும் கடவுளையும் மிகுதியாக விருப்பிடும பக்தியாளர்.... எனப்படும் பல்வேறு வகையினர் தோற்றம் தோற்ற மாற்றம் மாற்ற ஏற்ற இறக்கம் இடைபடுத்துன்பம் ஒழிவழிவு... முதலியவை அனைத்தையும் தக்க சான்றும் ஊன்றும் காரணகாரியமும் வழங்கி விளக்கிறது... என்று இந்த அளவில் பதினெண் சீத்தர்கள் அண்ட பேரண்ட மானுடர் அனைவரும் ஒற்றுமையுடனும் நட்புடனும் தோழமையுடனும் அன்புடனும் நிறைவுடனும் நிம்மதியுடனும் சமத்துவப் பற்றுபாச நேசத்துடனும் எதையும் பகிர்ந்துண்டு கூடி வாழும் போக்குடனும் அமைதியான வாழ்வு வாழ்வதற்காக (1) மானுடரின் விழியாக (2) மானுடரின் வழியாக (3) மானுடரின் வழி காட்டியாக (4) மானுடரின் வழித்துணையாக (5) மானுடரின் வழிப் பயனாக அருளப்பட்டுள்ள

இந்து வேதக் கருத்துப் பற்றிய விளக்கப்பட்டியல் நிறைவு செய்யப்படுகிறது.

1 இன்றைய தமிழகத்தின் நிலை தென்னிந்தியாவின் நிலை இந்தியாவின் நிலை ஆசியாக்கண்டத்தின் நிலை ஐர்ப் கண்டங்களும் சேர்ந்த உலகின் நிலை முதலியவை அனைத்தையும் பொறுப்போடும் பொறுமைமீறாமலும் நிதானத்தோடும் முறையாக ஆராய்ந்து பார்த்து எடுக்கப்பட்ட முடிவின் பயனாகவே 'இந்து வேதம்' மீண்டும் பன்னிரண்டாவது முறையாக இந்து வேத இந்து மதத் தலைமை ஆச்சாரியக் குருபீடத்தால் வெளியிடப்படுகின்றது. இதில் எந்தவிதமான குறுகிய மதவெறியோ! மதப் போட்டாப் போட்டி பொறுமைமீறோ! ...இல்லை! இல்லை!! இல்லை!!! இல்லவே இல்லை.

2 குவலய குருபீடமான ஞாலகுரு பரப்பிரம்மம்; அனாதி ஆதி கடந்த தம்பிரான் அடிகளார் குருமகா சன்னிதானம், அந்தணர் அண்ணல் ஞானாச்சாரியார் அவர்கள் 'உலக மதவெறிக்களை அகற்றி மதவெறிப் போக்கு தழைத்திட வேண்டும்' என்பதற்காகவே; 'இம்மண்ணுலகின் முதல் வேதம், முழுமையான வேதம், அனைத்து மொழியினருக்கும், இனத்தவருக்கும், நாட்டவருக்கும் பொதுவாக வழங்கப்பட்ட வேதம்' 'கடவுள்களாலேயே காலங்கள் தோறும் புதுப் பித்து எழுந்த தரப்படும் வேதம், கடவுள்களுக்கும் மானுடர்களுக்கும் உய்வுக்குரிய மெய்யான தொடர்புகளை உருவாக்கித்தரும் வேதம், எண்ணற்றோர் தொடர்ந்து கடவுளைக் கண்டு அருளாற்றல் பெற்று அருட்பயன்களை மகிழ்வுகூர்வாரி வாரி வழங்குகின்ற வேதம், பகுத்தறிவுப் பூர்வமாக எல்லோரும் புரிந்து ஏற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம் பிண்டம் அண்டம் பேரண்டம் அண்ட பேரண்டம் உலகின் தோற்றம் பயிர்ந்த உயிரினத் தோற்றம் மானுட இனங்கள் மொழிகள் நாடுகள் முதலியவற்றின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், முற்பிறப்பு மறு பிறப்பு இப்பிறப்பு பிறப்பு இறப்பு கடவுளர் வகை கடவுளர் உலக, கடவுளர் வாழ்விடம், கடவுள்களுக்கும் மானுடர்களுக்குமிடமே உள்ள உறவு முறையும் உரிமை முறையும்; கோயில் வகை, பூசை வகை, அருளாளர் வகை, தனி மனித வாழ்வியல், குடும்ப வாழ்வியல், சமு

தாய் வாழ்வியல், அரசியல் வாழ்வியல், சமய வாழ்வியல்... முதலிய இன்னோரன்ன பிற அனைத்தையும் விளக்குகின்ற வேதம்...என்று பல சிறப்புடையதும், தனித்த பெருமைகளையும், தன்னிகரற்ற உரிமைகளையும் பெற்றுத் திடமும் வேதமான 'இந்து வேதத்தை' வெளிக் கொணரும் பணியைத் துவக்கியுள்ளார். இதனைப் புரிந்து உலகோர் செயல்பட்டுப் பயனடைதற்கு விதிக்கும் அழைப்பாகவே இந்த 'இந்து வேத முன்னுரை' வெளியிடப்படுகிறது.

இந்த இந்து வேதம் (1) "தமிழர்கள் தான் அருளுலகின் மூலவர் கள், நாயகர்கள், காப்பலர் கள், வாரீசுகள், வித்துக்கள், சொத்துக்கள்" என்றும், (2) "தமிழர்களின் உளவங்களும், இல்லங்களும் தான் அருளுலகின் விதைப் பண்ணைகள், நாற்றுப் பண்ணைகள், நாற்றங்கால்கள்" என்றும்; (3) 'தமிழினமே அண்ட பேரண்ட அருளாட்சி புரியும் பதினெண் சித்தர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட அருளினம்' என்றும்; (4) 'தமிழும் தான், அண்ட பேரண்டங்களிலிருந்து பதினெண் சித்தர்கள், பதினெட்டாம் படி கருப்புடன், நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட கடவுள்கள், நாற்பத்தெட்டு வகைப்பட்ட வழிபடு நிலையினர்கள்... முதலியோர் முதன் முதல் வந்து தங்கி; 'அருளுலகின் தாய்கமரம் பிறப்பிடமாக காப்பிடமாகத் தமிழகமே என்றென்றும் விளங்கட்டும், செவலாகட்டும், நிலைப்பறு பெறட்டும்' என்று வாழ்த்தியுள்ளனர் என்றும், (5) தமிழ் மொழியே என்றென்றும் அண்ட பேரண்ட அருளுலக ஆட்சி மொழியாக விளங்கட்டும் என்றும், (6) "தமிழ் மொழியே கடவுளர் மொழி, தெய்வ மொழி, தேவ மொழி என்றும், (7) 'தமிழ் மொழியே எல்லா வகைப் பட்ட கடவுளர்களையும், மனிதரைத் தேடி வந்து உதவி செய்யும்படி செய்யும் ஆற்றலுடைய ஒரே ஒப்புயர்வற்ற 'அருள் மொழி' என்றும், (8) "தமிழ் மொழியே எல்லா வகைப்பட்ட மனிதரும் எல்லா வகைப்பட்ட கடவுளையும் தேடிச் சென்றோ! அல்லது தங்கனிருப்பிடத்திற்கு வர

வழைத்தோ சந்தித்திட உதவி செய்யும் பேராற்ற லுடைய ஒரே ஒரே அரிய அருள் மொழி' என்றும், (9) "தமிழ் மொழியிலிருந்து தான் இம்மண்ணுல கின் மொழிகள் அனைத்தும் தொடர்ந்து தோன் றிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதால் எல்லா மொழியின் ஒலிகளிலும் தமிழ் மொழியின் அரு ளொலி கணிசமான அளவாவது இருக்கின்றது, எனவே இந்து வேத வாக்குகளையும், வாக்கியங் களையும், வாசகங்களையும் உலக மொழியினர் தமிழில் ஒலிப்பது போல் திருத்தமாக ஒலிக்கும் படி செய்தால், உலக மொழியினர் அனைவரும் அருட்செல்வத்தைத் துய்த்து உய்வு பெறமுடியும்" என்றும், மி-மிசுத் தெளிவாக எளிமை யாகக் கூறுகிறது. எனவே,

தமிழ் மொழியில் அறிவும், புலமையும், சொல்லாற்றலும், ஆற்றற் சீர்பாடும்... உடைய 'தமிழாசிரியர்' அனைவரும் தங்களை இந்து வேத ஆச்சாரியாராக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும! ஆக்கிக் கொண்டேயாக வேண்டும!

தமிழாசிரியர்கள், இந்து வேத ஆச்சாரியார்களாகத் தயாரானால் தான் அருளாற்றல் ஊற் றெடுத்து ஆற்றுப் பெருக்காய் ஒச்சு செய்யும் தமிழ் மொழியின், "அழுத்தொலிகளையும், சொல்லொலிகளையும், சொற்றொடர் ஒலிகளையும்".... முழுமையான ஒலி நயத் தோடு; ஏன் முனையளவுகூட ஒலி நயம் சித்தையாமல், பிசிறடிக்காமல், குறையாமல், மாறாமல் ஒலித்து, இந்து வேத ஒலியால் எத்தம் அருட் பண முழுமையாக விளைந்து; எல்லா மொழி யாரும், இனத்தாரும், நாட்டாரும், நன்மை அடையுமாடி செய்ய முடியுமா! செய்ய முடியுமா!! செய்ய முடியுமா!!! மேலும், தமிழாசிரியர்களே! இந்து வேத ஆச்சாரியாகத் தயாரானால்தான்; இந்து வேதத்தில் பொருளாழமிக்க பழந்தமிழ்ச் சொற்களுக்கும்; சொற்றொடர்களுக்கும் உரிய உண்மையான, முழுமையான, நேடியான .. பொருளை ஆராய்ந்தால்தான் எல்லா மொழியின ருக்கும், எல்லா இனத்தாருக்கும், எல்லா நாட்

டாருக்கும் விளக்கியுரைக்க முடியும்! முடியும்!! முடியும்!!! ஏனென்றால்,

‘இந்து வேதம் அறிவுக்குப் புறம்பான நர்ப் முடிபாத கட்டுக் கதைகளையும், கயபனைக் கதைகளையும், தேவதைக் கதைகளையும், பெற்றிருக்கவில்லை! பெற்றிருக்கவில்லை!! பெற்றிருக்கவில்லை!!! பெற்றிருக்கவே இல்லை. அதனால், தமிழ் மொழியில் நல்ல பயிற்சியும், தேர்ச்சியும், முதிர்ச்சியும் உடைய தமிழாசிரியர்கள்; தாங்களாகவே விருப்பி இந்து வேத ஆச்சாரியாராகத் தயாரானால் தான் அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியில் உலக இந்து வேதம் முடிமையான அளவில் இந்த உலகம் முழுதுமுள்ள எல்லா மொழியினருக்கும் எல்லா இனத்தவருக்கும்; எல்லா நாட்டாருக்கும் அருளுகப் பயன்களை நல்கி உலக மாறுபட்ட அனைவரும் நலமடையச் செய்ய முடியும்.

எனவே, தமிழாசிரியர்களே! இந்து வேத ஆச்சாரியாராகத் தயாராகிட முன் வாருங்கள்! முன் வாருங்கள்!! முன் வாருங்கள்!!!

4. (1) தமிழாசிரியப் பெருமக்களே! ‘பதினெண் சித்தர் வழங்கியுள்ள இந்து வேதத்தை மீண்டும் பரப்புவதால் என்ன பயன் ஏற்படப் போகிறது? இன்றைக்கு யாருக்கு வேதத்திடம் மதிப்பு, நம்பிக்கையும் இருக்கின்றது? அநேகமாக வேதத்தை விருப்புறேவர்கள், மதிகிறேவர்கள், போற்றுகிறேவர்கள், வேதத்தை வரவேற்றேவர்கள் யாருமே இல்லை!...’ என்று சட்டென்று பதில் கூறத்தான் துடிப்பீர்கள் நீங்கள். உங்களுடைய துடிப்பு நியாயமானதுதான் உண்மை மானதுதான். இதற்குப் பதில் சொல்லும் பொறுப்பைப் பதினெண் சித்தர் மடம் ஏற்றுக் கொள்கிறது.

(2) தமிழாசிரியப் பெருமக்களே! இன்றைக்குத் தெற்கேயுள்ள கன்னியாகுமரி முனையிலிருந்து;

வடக்கேயுள்ள வட இமயத்தின் பனி முடிசினிம்புவரை வாழும் இந்திய மக்களிடையில் ஒரே மாதிரியான மதப் பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், விழாக்கள், திருநாள்கள், புராணங்கள், கடவுள்கள்.... தான் இருக்கின்றன! இவற்றின் துணையால், வழிகாட்டலால்தான், இந்தத் துணைக்கண்ட மக்கள் வாழுகிறார்கள். இந்த வாழ்க்கையை ‘இந்து மத வாழ்க்கை’ என்று சொல்லுகின்ற வழக்கப் படித்தவர் முதல் படிக்காத பாமர் வரை பெற்றுள்ளனர். இவற்றுக்கும் மேலாக, இந்த இந்தியத் துணைக் கண்டத்து மக்கள்; தங்களை ‘இந்துக்கள்’ ‘இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்...’ என்று மிகத் தெளிவாகக் கூறுகிறார்கள்; நம்புகிறார்கள்; வாழையடி வாழையெனத் தொடர்ந்து எழுதி வைத்துள்ளார்கள். அத்துடன், இந்த இந்திய மக்கள் தங்களுடைய இந்து மதத்தின் வேதம் ‘இந்து வேதம்’ என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவின் ஆயிரக்கணக்கான மைல் பரப்பளவில் வாழும் பல்வேறு மொழியினருக்கிடையில் எவருக்குமே:-

1. இந்து மதம் ஈரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது?
2. இந்து மதம் எப்போது தோற்றுவிக்கப் பட்டது?
3. இந்து மதம் எங்கே? எந்த இடத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது?
4. இந்து மதத்தின் வேதமான இந்து வேதம் எந்த மொழியில் வெளியிடப்பட்டது?
5. ‘இந்து வேதம்’ ஏன் முழுமையான வடிவில் இந்துக்களிடம் இல்லை?
6. இந்து வேதத்துக்குரிய வேதியர், சாத்திரியர், தோத்திரியர் பரம்பரைகள் என்னவாயின?
7. இந்து வேதத்தைத் தோற்றுவித்த மடம் என்னவாயிற்று?
8. இந்து மதத்தின் தலைமை ஆச்சாரியார் பரம்பரை என்னவாயிற்று?

9. இந்து மதத்தின் தலைமை ஆச்சாரியார் குரு பீடம் என்னவாயிற்று?
10. இந்து வேதமும், இந்து மதமும் இத்தியத் துணைக் கண்டம் கடந்து பரவினவா?
11. இந்து வேதமும், இந்து மதமும் இத்தியாவுக்குள் மட்டுமே இருப்பது ஏன்?
12. இந்து மதத்தில் மட்டும் 'பிறரை இந்து மதத்துக்கு மாற்றுவது' என்ற கருத்தோ, செயலோ இல்லாமல் போனது ஏன்?

.....
.....
என்பன போன்ற வினாக்களை எழுப்பி அவற்றிற்கு விடை தேடும் முறையே பிறக்கவில்லை! பிறக்கவில்லை!! பிறக்கவில்லை!!!...ஏன்? ஏன்?? ஏன்??? என்று சிந்திக்கும் நிலை இன்று தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது? தமிழகத்தில்தான் அந்த வினாக்கள் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன? அதுவும் இந்த வினாக்களுக்கு உரிய விடைகளும் தமிழகத்தில்தான் இருக்கின்றன. அதுவும்,

இந்தியத் துணைக் கண்டத்து மொழிகளுக்கு மட்டுமன்றி உலக மொழிகளுக்கெல்லாம் 'மூல மொழியாக', 'கரு மொழியாக', 'தாய் மொழியாக'... உள்ள தமிழ் மொழியில் தான் மேற்படி வினாக்களுக்கெல்லாம் உரிய விடைகள் இருக்கின்றன.

எனவேதான், தமிழில் புலமையும், ஆர்வமும் உடைய தமிழாசிரியப் பெருமக்கள் இந்து வேத ஆச்சாரியாராக இந்து வேதத்தை இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுதும் மட்டுமன்றி, உலகம் முழுதும் விளக்கியுரைக்க வேண்டும்.

அதாவது, தமிழில் உள்ள இலக்கியங்கள் அனைத்தமே; உலக மக்கள் அனைவருக்குமே அறிவுரை கூறும் வண்ணம்தான் ஏழுநூற்றாண்டுகளாக எப்போதும் தமிழர்களே தெரிந்து கொள்ளாமல், புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்ப

தால் தான்; தமிழரின் தத்துவம், சித்தாந்தம், பண்பாடு, நாகரீகம்... முன்னியவை தமிழர்களாலேயே விருப்பி ஏற்றுப் போற்றப்படாத நிலை உருவானதுபோல: இந்து வேதம் தமிழர்களாலேயே தெரிந்து போற்றிப் பேணப்படாததால் தான்; 'தமிழர்களே' 'இந்து மதம்' தங்களுடையது 'இந்து மதம் தங்களின் முன்னோரால் தான் தோற்றுவிக்கப்பட்டது': 'இந்து வேதம் தங்களுடைய தாய்மொழியான தமிழ் மொழியில்தான் இருக்கின்றது... என்று பதனெண்ண சித்தர் மடம் எடுத்துக் கூற முன் வந்துள்ளது.

(3) தமிழாசிரியப் பெருமக்களே! 'தமிழரின் அகப்பண்பாடும் புறநாகரீகமும் தான் இந்து மதம்' என்ற பேருணமை முதலில் தமிழ்களுக்காத தெரிந்தாக வேண்டும்; புரிந்தாக வேண்டும். அப்பொழுதுதான், தமிழ் மொழியும், தமிழிலக்கியமும் முறையாகப் போற்றிப் பேணிப் பாதுகாத்துப் பயன்படுத்திடும் நற்காலம், பொற்காலம் உருவாகிடுமே! உருவாகிடுமே!! உருவாகிடுமே... அதற்காக தமிழாசிரியப் பெருமக்களே இந்து வேத ஆச்சாரியாராகுங்கள்.

(4) தமிழாசிரியப் பெருமக்களே! 'சங்க இலக்கியங்கள்' 'பதினெண் மேல் கணக்கு நூல்கள்' பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்... என்று பூரிப் போடும் பெருமையோடும் குறிப்பிடப்படும் இலக்கியங்களின் நோக்கும் போக்கும் ஊக்கும் 'உலக பொதுமை, உலகச் சமத்துவம், உலகச் சீர்தரத் தத்துவம், உலக அமைதி, உலக ஒற்றுமை, உலக சமாதானம், மாதும் ஊரே மாவரும் உறவினரே' எல்லோரிடமும் அன்பாக இருக்க வேண்டும்... என்று பரந்து விரிந்த கருத்தினைப் பெற்றிருப்பதற்கு காரணமே இந்து வேதம் தான்! இந்து வேதம் தான்!! இந்து வேதம் தான்!!! என்ற பேருண்மையை உணருங்கள். அதன் பிறகாவது, தமிழிலக்கியங்களின் மூலமாகவும் கருவாகவும் தாயாகவும் அடிப்படையாகவும் இருக்கின்ற இந்து வேதத்தைப் பரப்பித் தமிழ் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் காத்திடும் இந்து வேத ஆச்சாரி

வாராகுங்கள். தமிழாசிரியர்களால் தான் இந்து வேதத்தைப் பரப்பி பாதுகாத்திட முடியும் தமிழாசிரியர்களால் தான் இந்து மதத்தைப் பேணிப் பாதுகாத்திட முடியும். தமிழாசிரியர்களால்தான் இந்து மதத்துக்குரிய இலக்கியச் செல்வங்கள் அனைத்தையும் இந்துக்கள் நன்கு தெரிந்து புரிந்து பயன்படுத்தி அரிய பெரிய நன்மைகளை அடைந்திட முடியும்... இப்பேருண்மைகளை நன்கு எண்ணிப் பார்த்தாவது தமிழாசிரியர்களே பெருவிரும்பத்தோடும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையோடும் இந்து வேத ஆச்சாரியாராகி முன் வரலாம்.

(5) தமிழாசிரியப் பெருமக்களே! பதினெண் சித்தர் மடத்தான், இம்மண்ணுலகுக்கு இந்து வேதத்தை அருளியது. இந்த இந்து வேதம் நன்கு உட்களாக (புகழ்களாக) வாழ்ந்து வருகிறது. இந்த இந்து வேதத்தின் மூலம் தான் (1) 'தமிழ் மொழியே அண்ட பேரண்ட அருளுலக ஆட்சி மொழி' (2) 'தமிழ் மொழியில்தான் இந்து வேதத்தின் முன்நூற்றுத் தொன்னூற்று (396) நூல்களும் இருக்கின்றன' (3) 'தமிழ் மொழியும், தமிழரும் சிறப்பாக வாழ ஆரம்பித்து நூறபத்து மூன்று லட்சத்து எழுபத்து மூவாயிரத்து தொன்னூற்று நான்கு (4,73,094) ஆண்டுகள் இந்த (1993 முடிய) ஆகின்றன' (4) 'தமிழ் மொழியே உலகம் முழுதும் பரவியிருந்த ஒரு மொழி' (5) 'தமிழ் மொழியிலிருந்துதான் உலக மொழிகள் அனைத்தும் தோன்றின' ...முதலிய பல அரிய, பெரிய பேருண்மைகள் அறியப்படுகின்றன; உலகுக்குத் தெரிய வருகின்றன. இப்படித் தமிழ் மொழியின் பெருமையையும், உரிமையையும், தமிழரின் பெருமையையும் உரிமையையும் மிகத் தெளிவாக உலகுக்கு அறிவிக்குமின்து வேதத்தைப் பரப்பிடத் தமிழாசிரியர்களே! உங்களைத் தவிர வேறு யாரை இந்து வேத ஆச்சாரியாராகப் படி அழைக்க முடியும்? அழைக்க முடியும்? அழைக்க முடியும்?!

(6) தமிழாசிரியப் பெருமக்களே! இன்றைக்கு எல்லா நாடுகளிலுமே உள்நாட்டுக் குழப்பங்கள், கலவரங்கள், சண்டை சச்சரவுகள், போர்கள்

நிகழ்கின்றன. இவற்றோடு பெரும்பாலும், எல்லா நாடுகளுமே அண்டை அயல் நாடுகளுடன் பேரறிவுத்தத்த தயாராகக் கொண்டே இருக்கின்றன. இவற்றின் உச்சக் கட்டமாக உலக நாடுகளே இருபெரும் பிரிவாகி உலகப் போரை நிகழ்த்த தயாராகக் கொண்டிருக்கின்றன. 'இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் உலகுக்கே வழிவாடும் வல்லமையும், நல்ல வளமும் தமிழாசிரியர்களுக்குத் தான் இருக்கின்றது என்ற பேருண்மையை நிலைநாட்டிடத் தமிழ் மொழியிலுள்ள இந்து வேதத்தைத்தான் உலகம் முழுதும் அறிவிக்க வேண்டும். ஏனெனில், உலக மக்கள், இந்து வேதத்தைத் தெரிந்து, புரிந்து, ஆராய்ந்தறிந்து உணர்ந்திட டால் தான் இந்து வேத வழியில் தனி மனித வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு அரசியல் வாழ்வு எனும் நான்கு வகை வாழ்வும் வெறியற்ற அன்பும் பண்பும், அமைதியும், நிறைவும் நியமதியும், இனிமையும் விளைகின்ற நல்ல தெறிப்பட்ட வாழ்வாக மாறிடும்! மாறிடும்!! மாறிடும்!!! மாற்றப்பட்டிடும்! மாற்றப்பட்டிடும்!! மாற்றப்பட்டிடும்!!! அப்படிப்பட்ட மாபெரும் சாதனையைச் சாதித்த பெருமை தமிழாசிரியருக்குக் கிடைக்க வேண்டும்! கிடைக்க வேண்டும்!! கிடைக்க வேண்டும்!!! கிடைத்தாக வேண்டும்! கிடைத்தாக வேண்டும்!! கிடைத்தாக வேண்டும்!! கிடைத்தாக வேண்டும்!! கிடைத்தாக வேண்டும்!! எனவே, தமிழாசிரியப் பெருமக்களே! தங்களிடையே தமிழ்த் தொண்டோடு தொண்டாகச் சேர்த்து 'இந்து வேதம் பரப்பும் பணியையும்' நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டேயாக வேண்டும். அதற்காகத் தமிழாசிரியப் பெருமக்கள் அனைவரும் இந்து வேத ஆச்சாரியர்களாக தயாராகியே தீர வேண்டும்! தயாராகியே தீர வேண்டும்!! தயாராகியே தீர வேண்டும்!!!

(7) தமிழாசிரியப் பெருமக்களே! அண்ட பேரண்ட அருளுலக ஆட்சி மொழியான அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியில் உள்ள இந்து வேதத்தில் தான் (1) 'தனி மனித வாழ்வின விதேவை' (2) 'குடும்ப வாழ்வின விதேவை' (3) 'சமுதாய வாழ்வின விதேவை' (4) 'அரசியல் வாழ்வின விதேவை' (5) 'மொழியின் விதேவை' (6) 'இனத்தின் விதேவை' (7) 'நாட்டின் விதேவை'

தலை' (8) 'மதத்தின் விடுதலை' ... என்று கூறப் படும் எட்டு வகையான விடுதலையுணர்வும் வழுவும் வடிவப்படுத்திக் காட்டப்படுகின்றன. அதாவது 'மனித வாழ்வில் விடுதலை யுணர்வு' எல்லா நிலைகளிலும், எல்லா வகைகளிலும் பிழைத்திருக்க வேண்டும்; தனித்த திருக்க வேண்டும் என்று இந்து வேதம் கூறுகிறது. இப்படிப்பட்ட 'இன்றமிழ் இந்து வேதத்தை', 'செந்தமிழ் இந்து வேதத்தை', 'பைந்தமிழ் இந்து வேதத்தை', 'ஒண்டமிழ் இந்து வேதத்தை', 'வண்டமிழ் இந்து வேதத்தை', 'இந்தமிழ் இந்து வேதத்தை', 'மென்றமிழ் இந்து வேதத்தை', 'அழகுத்தமிழ் இந்து வேதத்தை', 'அமுதத் தமிழ் இந்து வேதத்தை', 'அருட்டமிழ் இந்து வேதத்தை', 'அன்புத் தமிழ் இந்து வேதத்தை', 'அறிவுத் தமிழ் இந்து வேதத்தை', 'அன்னதத்தமிழ் இந்து வேதத்தை', ... இந்துவேத வித்துக்களான தமிழாசிரியப் பெருமக்கள் தான் உலகம் முழுதும் பரப்பிட முன்வரவேண்டும். இதற்காகத்தான் தமிழாசிரியப் பெருமக்களே, விரைந்து இந்து வேத ஆச்சாரியராகத் தயாராகிட முன்வருங்கள். அதுதான் நீங்கள் தமிழுக்கும், உலக மானுடருக்கும் ஆற்றும் மாபெரும் தொண்டு!

7. தமிழாசிரியப் பெருமக்களே! (1) 'இந்த உலகில் தோன்றிய முதல் பெருநிலப்பரப்பான இலமுரியாக் கண்டம், பல்லாயிரம் கல் பரப்பளவு உடையதாக இருந்ததையும்; (2) அப்பெரு நிலப் பரப்பில் முதல் இனமாகத் தோன்றிய தமிழினத்தவர் மட்டும் அல்லாமல் பல்வேறு மொழிவழி இனமக்களும், நாட்டினரும் தோன்றினர் என்பதையும்; (3) முன்று முறை கடல் கொள்களால் இம்மண்ணிலுக்கு மிகப்பெரிய அழிவுகளை, சிழிப்பு களை, புதிய நிலப்பகுதித் தோற்றங்களை ... எல்லாம் பெற்றிட்டது என்ற உலக வரலாற்றுச் செய்திகளையும்; (4) இம்மண்ணிலில் பயிரினைக் களைவ வழியை நிலைகளும், உயிரினங்களின் வாழ்விடம் நிலைகளும், மழை, காற்று முதல் வயிற்றுக்கள் சத்திகளின் செயல் நிலைகளும், இந்த உலகக் கற்றயுள்ள நாள், கோள், மீன் இராசி முதல் வயற்றின தியக்கங்களுக்கு ஏற்பத்தான் அம்மண்ணை என்ற பேருணைமகளை யும் அறுவுப்பூர்வமாக பகுத்தறிவுக்குரிய முறையால், மிகத் தெளிவான காலக் கணக்கிட்டு அடிப் படையில் விளக்கியுரைத்து அருளுறு அமுதத்தமிழில் உள்ள இந்துவேதம், அண்ட பேரண்ட அருளுலக ஆட்சி மொழியான அருளுறு அமுதத் தெய்வக் செந்தமிழ் மொழியில் உள்ள இந்த இந்து வேதத்தில்தான் வேதத்தில்தான் நான்கு உலகங்களுக்கும் (யுகங்களுக்கும்) உரிய நூற்பத்து முன்று துலட்சத்து எழுபத்து முன்றா யிரத்துத் தொன்னூற்று நான்கு (43,73,094) ஆண்டு என்று துன்றைய ஆங்கல் ஆண்டு (1993)

ஆவிரத்துத் தொன்னாயிரத்துத் தொன்னூற்று முன்று என்ற எல்லைவரை உள்ள தெய்வ கால இடைவெளியின் கணக்கு இருக்கிறது.

அதாவது,

- (i) மணீசர்கள் விவத்துணோடி விவத்துணோடி வாழ்ந்த அனாதிச காலம் : 485,920
- (ii) மணீசர்கள் பதினென்றெத்தாண்டின் இந்து வேதத்தால் மனிதர்களாகக்கப்பட்ட பிறகு முதல் கடல் கொள்ளால் போழிவு ஏற்படும்வரை இருந்திட்ட முதல் உகம் 'கோன் உகம்' (சுரேதாயுகம்) : 1728080
- (iii) முதல் கடல் கோன் அழிவுக்கும் இரண்டாவது கடல்கோன் அழிவுக்கும் இடைப்பட்ட இரண்டாவது யுகம் 'திரையுகம்' (திரேதாயுகம்) 1290000
- (iv) இரண்டாவது கடல் கோளுக்கும் முன்றாவது கடல் கோளுக்கும் இடைப்பட்ட காலம் 'தூராயுகம்' (துவாபரயுகம்) 864000
- (v) முன்றாவது கடல் கோளுக்கும் பிறகு இன்னுள்ள (கலியுகம்) கலியுகம் உலகம் பிறந்து இன்றைய ஆங்கல் ஆண்டு 1993 உடன் உள்ள காலம் 005094

குறிப்பு :

இந்து வேதம் ஒன்றுதான்

- (a) இந்த உலகம் எப்படித் தோன்றிற்று?
- (b) எப்பொழுது தோன்றிற்று? (c) வயுல்கில் பயிரினைகள் உயிரினங்கள் எவ்வாறு தோன்றின? (d) அப்படிப் பயிரினங்களும் உயிரினங்களும் தோன்றிய கால அளவும், அவை தோன்றிய முறையும் என்னென்ன? (e) மணீசர்கள் எப்போது எப்படித் தோன்றினார்கள்? (f) இந்த மணீசர்கள் எப்போது? எப்படி? மனிதர்களாக மாறினார்கள்? (g) இந்த மனித இனம் வாழப் போகும் நான்கு யுகங்களின் கால அளவுக் கணக்கீடு என்ன? (h) இந்த நான்காவது யுகமான கலியுகம் எவ்வளவு காலத்துக்குப் பிறகு முடிவுக்கு வரும்? (i) இந்த கலியுக முடிவுக்குப் பிறகு இந்த உலகம் இருக்குமா? இருக்காது?... என்பன போன்ற வினாக்கள் அனைத்துக்கும் மிக மிகத் தெளிவான பகுத்தறிவுப் பூர்வமான, முறையான, நாகரீகமான, நம்பத்தக்க செய்திகள் இந்து வேதத்தில் இருக்கின்றன! இந்து வேதத்தில்தான் இருக்கின்றன.

இந்தக் கலியுகத்தின் கால அளவு

(ஆண்டுகள்)

—4 32 000

ஆனால் இன்று 1993 உடன் கலியுகம்

ஆண்டுகள்

5 094

மீதி ஆண்டுகள்

—4 26 906

அதாவது இந்த உலகம் இன்னும் நான்கு இலட்சத்து இருபத்தாறாயிரத்துத் தொன்றாயிரத்து ஆறு.

அறிவியல் சமயத்தைப் பொய்யாக்குகிறதா?

அன்றி

பெய்யாக்குகிறதா? (சமயமும் அறிவியலும்)

தொகுப்பு: அருள்மிகு, அருட்போர், விநாயக நாயகம், வேங்கை சி.மணி

மின் சத்தி (Electric Power) காந்த சத்தி (Magnetic Power), அணு சக்தி (Atomic Power).... என்று பல சத்திகள் மேலைநாட்டு விஞ்ஞானிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுத் தொழிற்புரட்சியும், பொருளாதார வளர்ச்சியும், சமுதாய மறுமலர்ச்சியும் உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் கிழைய நாட்டு விஞ்ஞானிகள் வரலாற்றுக்கும் முந்திய மிகப் பழங்காலத்திலேயே கண்டுபிடித்திட்ட தெய்வீக சத்தி (Divine Power). எண்ணச் சத்தி (Thought Power), பார்வை சத்தி (Eye Power), மனோ சத்தி (Will Power) ... முதலியவைகள் ஏதேனும் தொழிற்புரட்சியை, பொருளாதார வளர்ச்சியை, சமுதாய மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கினவா! ??? என்ற வினாவுக்குத் தெளிவான சான்று நிறைவிடை பகர ஆவன செய்து வருகிறார். நமது குருதேவர், அந்தணர் அண்ணல், ஞானாச்சாரியார் அவர்கள்.

ஒவ்வொரு தனி மனிதரின் உள்ளத்தையும் திறக்கும் திறவு கோல்களான அடிப்படைக் கருத்துக்கள் செய்திகள், கொள்கைகள், எண்ணங்கள், சிந்தனைகள் உணர்வுகள், செயல்திட்டங்கள்.... முதலியவை பற்றியே கூற விரும்புகிறார் நமது குருபீடம், ஞானாச்சாரியார் அவர்கள். இக் கருத்து உண்மையானவையையும் அவருடனேயே ஒரு கனவுலக ஆய்வுப் பயணத்தை மேற்கொள்ளச் செய்திடும். அக்கனவு கலைந்து நீங்களாவரும் நளவுலகுக்கு வந்த பிறகுதான் ஞானாச்சாரியார் யார்? அவரது சிந்தனைகள், கொள்கைகள் குறிக்கோள்கள், போக்குகள், நோக்குகள், கட்டுப்பாடுகள் திட்டங்கள், செயல்முறைகளையாவை? என்ற வினாக்கள் நிலையான வடிவைப் பெறும். அப்போது 'நமது நிர்மாணகரு' என்ற பேருண்மை புரியும்.

ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்விலும் இறப்பு என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. ஆனால் எந்த ஒரு மனிதனும் இறப்பின் கடைசி அவதானப்படுவரை அதைப் பற்றி கவலைப்படுவதே இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் ஒவ்வொரு மனிதனும் 'தனக்கு இறப்பு வராது' அப்படியே வர் நேரிட்டாலும் தான் விரும்புவதையெல்லாம் செய்து முடித்த பிறகே வந்திடும்... என்பது போலவே எண்ணுகிறான். இந்தத் தவறான எண்ணம் ஏறத்தாழ எல்லோரிடமும் வலுப்பட்டு இருப்பதால்தான் 'பொய்', 'ஏமாற்று', 'பொறாமை', 'போட்டி', 'சதி', 'குழச்சி', 'அகம்பாவம்', 'ஆணவம்', 'கொலை', 'கொள்ளை' முதலியவை குறையாத மனித சமுதாயமே தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. எத்தனைகோ கீதர்கள், சித்தியார்கள், அருளாளர்கள், அவதாரங்கள், தூதர்கள், நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் தோன்றிக் கொண்டே இருந்தும் கூட; இம் மனித சமுதாயத்தில் இம்மியளவு கூடக் குறைகளும் கறைகளும் நிலையாகக் குறையவில்லை. ஒவ்வொரு காலக் கட்டங்களில் தற்காலிக மனித சமுதாயத்தில் 'வாய்மை' 'தாய்மை' 'நன்மை' 'அன்பு' 'அறம்' 'அமைதி' 'மகிழ்ச்சி' 'நிம்மதி' 'நிறைவு' 'சமத்துவம்' சுகாதாரத்துவம்' மனிதப் பாசம்' 'மனிதப்பற்று' 'மனித ஒற்றுமை' பசுமையாகத் துளிர்ந்துப்பின் பழுத்து உதிர்ந்ததாகத்தான் வரலாறு கூறுகிறது.

தனி மனிதர்களைத் திருத்தி நெறிப்படுத்தவும்; சமுதாயப் போக்கில் பெறிகள் தலைவிரித்தாடாமல் கட்டுப்படுத்தவும்; சமுதாயத்தின் போக்கைச் சுவையும் சுறுசுறுப்பும் உள்ளதாக

ஆக்கிடவும் உருவாக்கப்பட்ட தத்துவமே* சமயம், மதம், (*Religion) என்று கூறப்படுவது.

கூறப்பட்ட கூட்டத்தாரின் வளத்துக்கும் தரிசாப்புக்கும் வாழ்வுக்கும் வலிமையான சத்தி யொன்று தேவையென்ற அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட தத்துவம்தான் அரசியல் என்று கூறப்படுவது.

இந்த இரண்டுக்கும் இன்றியமையாத தேவைகளை வழங்குவதுதான் 'அறிவியல்' 'விஞ்ஞானம்' 'புறஞானம்' என்று குறிக்கப்படுகின்றது. இது மனிதனின் மடமை, மூடநம்பிக்கை, கண்முடிப் பழக்க வழக்கம், தேவையில்லாத அச்சம், பயனில்லாத கொள்கை, அடைய முடியாத குறிக்கோள்... முதலியவைகளையெல்லாம் குறைத்துப்; அகற்றியும் வருகின்றது. அத்துடன் இது, மனித வாழ்வுக்குத் தேவையான பல சாதனைகளையும், வசதிகளையும், மருந்துகளையும், உணவு வகைகளையும் படைத்துக் கொடுக்கின்றது.

எனவே, மனிதன் புறவாழ்வில் காணுகின்ற சுகங்களும், சுவைகளும் அகவாழ்வை மறக்கச் செய்துவிட்டன. அதனால் அக வாழ்வுக்குச் சுகம் தரும் 'சமயம்' தனது முதன்மையையும் செல்வாக்கையும் இழக்க நேரிட்டுவிட்டது. இன்னும் சொல்லப்போனால் விஞ்ஞானத்திடம் அளப்பரிய நம்பிக்கையும் விருப்பமும் ஏற்பட்டு விட்ட காரணத்தால்; இன்றைய நாகரிகத்தின் பெயரால் மனிதன் 'மதம் ஒரு மது' 'சமயம் ஒரு சாக்காடு', 'சமயத் தத்துவம் சாக்காட்டுக்குப் பாதை', 'மதம் மனிதனை விலக்கு நிலைக்குக் கொண்டுபோகவே பயன்படும்', 'மதம் முன்னேற்றத்துக்கு முட்டுக்கட்டை' 'சமய வாதம் ஒருவகை வெறியுணர்வையே வளர்க்கும்', 'மதம் பகுத்தறிவுக்குப் பகையானது', 'சமயம் மடமை நிறைந்தது' என்றெல்லாம் கருத்துக் கூறும் துணிவு ஏற்பட்டுவிட்டது. இதனால் தனி நபர் வாழ்வு (Individual Life) குடும்ப வாழ்வு (Family Life) சமுதாய வாழ்வு (Social Life).... முதலியவை பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன.

இப்படிப்பட்ட ஓர் இக்கட்டான நிலையில் தான் 'மெய்ஞ்ஞானமும் விஞ்ஞானமும், மத

மும் அறிவியலும், அகஞானமும் புறஞானமும், சமயத்துவமும் பகுத்தறிவு வாதமும்...' என்ற தலைப்பில் இரண்டையும் ஒப்பு நோக்கி ஆய்வு நிகழ்த்த வேண்டிய இன்றியமையாத தேவை, அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த அவசியம் 'ஆரசியல் வாதிகள், சமுதாய வாதிகள், அறிவியல் மேதைகள், சமய வாதிகள், பகுத்தறிவு வாதிகள், சீர்திருத்த வாதிகள், கலைஞர்கள், புதுமை விரும்பிகள்....' முதலியவர்களால் நன்கு உணரப்பட்டு; தேவைக்கேற்பப் பொறுமைமேறும் முறையோடும் தொடர்ந்து பலகால் நிகழ்த்தப்பட்டிடல் வேண்டும். அப்படி பல கால் ஆய்வுகள் நிகழ்த்திக் கண்டுபிடிக்கப்படும் முடிவுகள் செயலாக்கப்படல் வேண்டும்.

கண்ணை மூடிக்கொண்டு அனைத்தையும் நம்புகிறவர்களைக் கருத்துக் குருடர்கள், மூடர்கள், பழமை வாதிகள், மடமையில் உழல்பவர்கள் என்றெல்லாம் பழிமொழியும், இழிமொழியும் கூறுவது போல்; கண்ணை மூடிக்கொண்டு அனைத்தையும் இழிக்க, பழிக்க, ஒழிக்க முற்படுபவர்களையும் கருத்துக் குருடர்கள், மூடர்கள், பழமை வாதிகள், பகுத்தறிவு வெறியில் உழல்பவர்கள்.... என்றெல்லாம் பழிமொழியும், இழிமொழியும் கூறவேண்டியிருக்கும். எனவ், எதையும் முழுமையாகத் தெரிந்து கொண்டு அவற்றை ஆராய்ந்து அறிந்து கொண்டு, அதற்கு மேல் அறிந்தவைகளைப் பிறர் புரிய எடுத்துக் கூறப் பிறரையும் துமோடு சேர்த்துக் கொண்டு மனித வாழ்வு நலமும், வளமும், வலியும், பொலியும் பெற்றுத் திமூ இவையெல்லாம் தேவைதானா? தேவையென்றால் எவ்வெவ்வை?... என்பதையெல்லாம் நந்நலமலிருந்து முடிவு கட்டுபவர்களே உடனடியாக இவ்வுலகுக்குத் தேவைப் படுகிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட நடுநிலை ஆய்வாளர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிடல் வேண்டும். அவர்களே வருங்காலச் சந்ததியாரின் வாழ்வுக்குச் சுவையிடுகணையும், குளிர் நழுவும், மருந்தும் வழங்கவல்ல பயர்களை வளர்க்கும் நூற்றங்கால் பயிர் போன்றவர்கள். இந்நூற்றங்கால் பயிர்களுக்கே நோய்

சித்தர் இராமாயணம்

1. வீடணனும் (இராமாயணத்தில்), கண்ணனும் (பாரதத்தில்) ஒரே மாதிரியான பாத் திரப் படைப்பு பெற்றவர்கள். வீடணன் 'அண்ணன் இராவணனை எதிர்த்துப் போர் தொடுப்பதில்லை', என்று முடிவெடுத்துச் செயல்படுகின்றான். எனவே, கடைசிவரை உத்திகளை மட்டுமே கூறுகின்றான்.

2. கடைசி நாளில் இராமனிடம் இரண்டு அம்புகளான எடுக்கச் சொல்கின்றான் வீடணன். ஒன்று பிறைபோன்ற அம்பு, மற்றொன்று கூரிய அம்பு. கூரிய அம்பைப் பார்த்த உடனே இராவணன் அண்ணாந்து நோக்க, அது இராவணனின் அமுத கலசத்தை உடைக்கின்றது. அதே நேரத்தில் பிறை வடிவ அம்பு அவனது கழுத்தை வெட்டுகின்றது.

3. பொதுவாகச் சித்தர் இராமாயணம் பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகளால் குறிக்கப்படுவதில்லை. அவ்வளவு முக்கியத்துவம் இராமாயணத்திற்கோ பாரதத்திற்கோ தரப்படவில்லை. பத்தாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி கூடத் தனது குருபாரம்பரியத்தில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத்தான் குறிக்கின்றார். சித்தர் ஏளனப்பட்டியார்தான் மிகவும் சிரமப்பட்டுத் தேடிக் கண்டுபிடித்து இராமாயணத்தையும் பாரதத்தையும் பற்றிய குறிப்புக்களை எழுதுகின்றார். குருதேவர் எழுதுகின்ற குறிப்புக்கள் சித்தர் ஏளனப்பட்டியாரும், குருதேவரின் தந்தையும் எழுதிவைத்துள்ள குறிப்புகளிலிருந்து எடுக்கப் பட்டவைதான்.

4. சேத, தன்னை அரக்கி என்று அயோத்தி அரண்மனையில் கூறித் துன்புறுத்தியதால்; இராவணனைத் தந்தை என்று உணர்ந்த பின்னால்; இராமனை இலங்கைக்கு வரவழைத்துப் பட்டம் சூட்டி அயோத்தியுடன் போர்தொடுத்து அனைவரையும் அழிக்கவே நினைக்கின்றான்.

5. விசுவாமித்திரரின் அத்திறம் மிகவும் சத்தி வாய்ந்தது. அவர்தான் இராமனுக்கு எல்லா அத்திறங்களையும் கற்றுத் தருகின்றார். வீடணன் அத்திறங்களை ஒச்சவதிலும், வியூகங்களை அமைப்பதிலும் மிகச் சிறந்தவன். போர் வியூகங்களைப் போல, அத்திறங்களை எப்படி மாற்றி மாற்றி உபயோகிப்பது என்பதை நன்கு அறிந்தவன். இதன் மூலம்தான் இராவணன் முவுலகையும் வெல்கின்றான். இராவணனின் வில்லும், இராமனின் வில்லும், சிவனுடையதே! எனவே அந்த வில்லை முறிக்குமாறு வீடணன் அத்திற வியூகத்தைக் கூறியதும் இராமன் இராவணனின் சிவதனுசுவை முதல்நாள் போரில் ஓடித்து விடுகின்றான்.

6. இராவணன் தன் மருமகனைப் போரிட்டு அழைத்து வருவதாத்தான் சேதையிடம் கூறிச் செல்கின்றான். அதனால்தான் கடைசிவரையிலும் போரை எதிரியை அழிக்கும் போராக நடத்த வில்லை.

7. இராவணன் கடைசிவரையிலும் வண்டமர் குழலிவை சேதையைப் பார்க்கக் கூட அனுமதிக்க வில்லை. இராவணன் இறந்தவுடன் சேத 'எந்தையே! ஏழிசை வல்லவரே! என்டியையும் வென்றவரே! என்னால்தான் மாண்டீரா!' என்று கோட்டையை விட்டு ஓடி வந்து கதறுகிறாள். அப்போது யாரோ ஒரு பெண் தன் கண வனுக்காக அழுது கொண்டு செல்வதைப் பார்த்த வண்டமர் குழலி 'அவன்தான் தனது மகள்' என உணர்ந்து சேதையைக் கட்டிப் பிடித்து அழுதுகின்றாள்.

'ஐயோ! மகனே! நீ இருப்பது தெரிந்திருந்தால் உன்னைக் கடலில் கொண்டு வைத்துவிட்டு இப்போரை வெற்றியாக்கியிருப்பேனே'—என்று கதறுகின்றாள்.

8. சித்தர் இராமாயணம் கூறுகின்றது:-

'சனகன் மகள் சேத இத்திராணியைப் போன்ற அழகுடையவள் என்பதைவிட; இராவ

□ உட்பு ஆலய", உள்ளம் கோயில் உயிர் இறைவன்' உணவு அகிர்ப்பலி
துணை மந்திரம் துய்ப்பு வேள்வி மக்கள் சித்தி இல்லறம் வீடுபேறு
துறப்பது அறமாவது எங்ஙனம், எங்ஙனம்?

ணன் மனைவி வண்டமர் குழலியைப்போல அழகுடையவள் என்பதுதான் சாலச் சிறந்தது. ஏனெனில் இந்திராணியை விட அழகு மிக்கவள் வண்டமர் குழலி என்று மக்கள் பேசிக் கொள்கின்றார்கள்'.

9. கயம்வர மண்டபத்தில் இராவணன் சேதையைப் பார்த்து மனதில் நினைக்கின்றான். 'ஆயிரம் கோடி இந்திராணிகளின் அழகு என் மனைவி வண்டமர் குழலிக்கு ஈடாகாது என்று இறமந்திருந்தேன். ஆனால் என் மகள் சேதையின் பேரழகா என் மனைவி வண்டமர் குழலியின் அழகுபோல் பல்லாயிரம் கோடி மடங்கு சிறப்புடையதாக இருக்கின்றது. அந்தோ! இப்பேரழகு மிக்க மகளை என் மார்பிலும் தோளிலும் தாக்கி வளர்க்க முடியாமல் போய்விட்டதே! இவளின் மழலை மொழியைக் கேட்க முடியாமல் போய்விட்டதே! இவளின் தளிர் நடைவைப் பார்க்க முடியாமல் போய்விட்டதே....!'

10. சேதையின் மகன்களாகிய இலவகுசர்களிடம் கூறுகின்றான் :- 'அயோததி அரண்மனையில் உள்ளவர்கள் அரக்கி அரக்கி என்று கூறி என்னை அரக்க மனம் படைத்தவளாகிவிட்டார்கள்! மகன்களே! அவர்கள் பால் எனக்கு இரக்க மனம் வந்து விடக் கூடாது. எனவே அவர்களைத் தனித்தனியாகக் கொன்றுவிடு! அவர்களை அச்சத்தால் துடிதுடிக்கச் செய்து தனித்தனியாகக் கொன்று சாகடிக்க வேண்டும்.'

[அரக்க மனம் = உறுதியான மனம் = இளகாதமனம்]

மனித மனம் = இளகிய மனம்

11. குருதேவரின் தந்தை 'இராவணனைக் காட்டிக் கொடுக்கும் வீடணனும் இயைக்கவக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாசனும் ஒன்றே என்றே கூறுவாராம்.

12. வீடணனுக்குச் சிறுவயது முதலே இராவணனின் சிமமாசனத்தில் அமர வேண்டும் என்ற பேராவலால் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டான்.

13. இராமன் அனுப்பிய ஒற்றன் அனுமான். இராமன் அனுப்பிய தூதவன் அவதான். அனுமானைத் தூதனுப்பிச் சேதையின் அங்கிருக்கின்றானா? என்று அயோததி இளவரசன் கேட்பதை விடுத்துத் திருட்டுத்தனமாக ஓன்று அறிய அனுமானை அனுப்புகின்றான். அதனால்தான் இராவணன் கோபமடைகின்றான்.

14. இராமன் அனுப்பிய ஒற்றன் அனுமான் இலங்கை வந்தபோதே வீடணன் அவனோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கின்றான் அப்போதே வீடணன் இராமன் பக்கம் போய்விட்டான். இப்போது போனது கனதுதுடப்பே என்று வண்டமர் குழலியின் தந்தையான விசுவகர்மாவிடம் கூறுகின்றான் இராவணன்.

15. இராவணன் அனுமானை ஒற்றன் என்று கூறுவான். வீடணனோ தூதவன் என்று வாதிடுவான். தூதவன் என்றால் என்னை நேரடியாக அல்லவோ வந்து சந்திக்க வேண்டும் திருட்டுத்தனமாக ஏன் சேதையை இலங்கையில் தேட வேண்டும். அதிலும் இராமன் ஒரு குரியதல் அரசன். எனவே அரச நீதியின்படி ஒற்றனைக் கொல்லுதல் வேண்டும். அதனால் அனுமானைத் தீயிட்டு அனுப்புகின்றேன் என்றான் இராவணன்.

16. கும்பகர்ணனுக்குத் திருமணம் ஆகாததால் முதலில் அனுமான் தன்னைச் சந்தித்த போதே வீடணன் இராவணனின் இரண்டு மகன்களையும் கொன்று விட்டால் தான் நேரடியாகப் பட்டத்துக்கு வரமுடியும் என்று கூறுகின்றான். அதன்படி சிறிய பாலகனாக இருந்த அச்சயக் குமாரனை எளிதாகக் கொன்ற அனுமான் மேகநாதனைக் கொல்ல முயல்கையில் அவன் மானத்தால் எளிதாக மேலே சென்று விடுகின்றான்.

(தொடரும்)

□ குருவே, இறை நிகைக்கு வழியாக, வழித்துணையாக வழியின் எல்லைகளாக, வழிநடைப் பயணத்தின் பயனாக இருப்பர்

கண்டு விடுமென்றால் வருங்காலம் வறட்சியும், வறுமையும் நிறைந்த ஒன்றாகவே இருந்திடும். எனவே, நடுநிலை நெஞ்சமும், ஆராய்ச்சி சிந்தையும், பொறுமை உணர்வும், பரந்த அறிவும், உண்மை காணும் நோக்கும், தொண்டுமிகு போக்கும் உடையவர்களை உருவாக்கும் மாபெரும் பணியே இன்றைக்கு ஆற்றிட வேண்டியதாக உள்ளது.

இப்பணிக்கூறியவர்களைத் தேடவும், தேடிக்கிடைக்கப் பெற்றவர்களை உருவாக்கவுமே தன் வாழ்வின் பெரும் பொழுதனைச் செலவிட்டு வருகிறார் நமது குருபீடம் ஞானாச்சாரியார். இத்திருநாட்டைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலும் வாய்ச்சொல் வீரர்களே மிகுதி. அதிலும் வெட்டிப் பேச்சு, திண்ணைப் பேச்சு, வீண் பேச்சு, வம்புப் பேச்சு... என்று பலவகைப் பேச்சுக்களில் பொழுதைப் போக்குபவர்களே அதிகமாக உள்ளனர்.

இதை படிக்கும் கூட்டம் உயர்ந்த மலைச் சிகரங்கள் நிறைந்த இடம்போல் உயர்ந்த கல்வியுணர்வு உடையவர்களைப் பெற்றிருக்கின்றது. மலை முகடுகளிடையே எழுப்பப்படும் ஒலி, தொடர்ந்து பல கல் தொலைவுக்கு எதிரொலித்துக்கொண்டே செல்லும். ஆகவே நமது குருபீடம் ஞானாச்சாரியார் கூறும் கருத்துக்கள் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளுக்குப் பலரிடம் எதிரொலித்துக் கொண்டே செல்லும் என்று எண்ணுகின்றேன். அந்த எண்ணத்தால்தான், இன்றும் என்னும் உலகில் சிந்தனைக்குரியதாக உள்ள 'சமயமும் அறிவியலும்' என்ற தலைப்பில் எழுத விரும்பினேன். இந்த சிந்தனைகள் உங்களைச் சிந்தனைவாளர்களாக்கிடும்.

சமயம், பிறக்கின்ற ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது வாழ்வின் அடிக்கும் விதிக்கும் ஏற்பவே வாழ்ந்து மாண்டுகின்றான் என்று கூறுகின்றது.

சமயத்தை மறுக்கவோ, எதிர்க்கவோ விரும்புகின்றவர்கள் அறிவியலின் துணையையே

நாடுகின்றார்கள். அதாவது, அறிவியல் என்பது சமயத் தத்துவங்கள் பொய்கமயானவை என்று மெய்ப்பிக்கத் தோன்றிட்ட ஒன்று என்று பலர் நம்புகிறார்கள். இப்படிப் பலரின் நம்பிக்கைக்கும் விருப்பத்துக்கும் உரிமையாகிட்ட அறிவியலின் உண்மை நிலை என்ன? என்பதை விளக்குவதே எங்கள் போன்றோரின் தலையாய கடமை.

இந்த அறிவியல் சமயம் கூறுவது போல் மனிதன் மாண்டு போகத் தேவையில்லை. மனிதன் மாண்டு போகாமலிருக்க மருந்தொன்று உள்ளது என்றோ! விஞ்ஞான வாழ்வியல் முறை ஒன்று உள்ளது என்றோ!! இன்று வரை கூறிட முன் வரவில்லை. ஏனெனில், இறப்பு(Mortality) என்பது இயற்கையின் நியதி. சட்டம், விதி, முறை, அடிப்படை, ஒழுங்கு... என்ற கருத்தினை ஒப்புக் கொண்டதான் அறிவியல் பிறந்து வளர்ந்து வருகின்றது.

அறிவியலின் அடிப்படையில் வளர்ந்துள்ள மருத்துவத்துறை வல்லார்களில் யாருமே 'நான், இந்த நோயாளியின் உயிரைக் காப்பாற்றிக் தருகிறேன்; இந்த நோயாளியை இறப்பிலிருந்து தடுத்து நிறுத்தி விடுவேன்; இந்த நபருக்கு இனிமேல் இறப்பே இருக்காது'... என்று கூறிட முன் வருவதில்லை. ஏனெனில், இதுவரை கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ள மருந்துகளில் எந்த மருந்தும் மரணத்தைத் தடுக்கும் ஆற்றலுடையதில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் எந்த மருந்தாலும் குறிப்பிட்ட நோயைக் குறிப்பிட்ட கால அளவுக்குள் நலப்படுத்திடும் என்று உறுதி கூறிட முடியவில்லை. அதாவது, குறிப்பிட்ட நோயை நலப்படுத்துதற்கென்றே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மருந்துகள் கூட; அந்த நோய்க்குரியவரின் உடல் வளம், வலிமை, நோயின் முதிர்ச்சி, நோயாளியின் உணவு முறை...

(தொடரும்)

அருளுலக ஆச்சாரியார்கள்

எழுதியவர் : சத்தீ வீரத குனி

பிற்காலச் சோழப் பேரரசின் (கி. பி. 785-1040) தந்தையான பதினோராவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம் குல குரு சித்தர் காவிரியாற்றுக்கரைக் கருவூரார் அவர்களின் மகன் கருவூர்த் தேவருக்கும் முதலாம் இராசேந்திர சோழன் மகளுக்கும் பிறந்த திருமானிகைத் தேவர் எழுதின குருபாரம்பரிய வாசகங்களில் காலடி ஆதிசங்கராச்சாரியார் பற்றிய குறிப்புகள் நிறைவு இருக்கின்றன.

திருமானிகைத் தேவர் தமது குரு பாரம்பரிய வாசகங்களில்; காலடி ஆதிசங்கராச்சாரியார் ஒரு தமிழர்; இவர் கருணைக்க சைவ வேளாள குலத்தில் தோன்றியவர்; இவரது முன்னோர்கள் சீரகாழியில் உள்ள சிவன் கோயிலில் பணியாற்றி வரும் சிவாச்சாரியார்களேயாவார்கள். அதாவது, இவர் சீர்காழிச் சிவாலயத்தில் உள்ள குரு, குருமார், குருக்கள், அந்தணர், ஆச்சாரியார்... என்ற அருளுலகப் பட்டங்களைப் பெற்றிட்ட சைவ வேளாள மரபில் தோன்றியவர். இவர் ஆலமர் கடவுள் புதல்வனான முருகப் பெருமானின் திருத்தோன்றலாக பதிவியாகப் பிறப்பெடுத்த சமயக்குரவர் திருஞான சம்பந்தரின் மறுபிறப்பாகத் தோன்றியவரேயாவார். இவர் சிவனின் தோன்றலாகவோ, வடிவாகவோ, அல்லது பதிவியாகவோ தோன்றவில்லை! தோன்றவில்லை!! தோன்றவில்லை!!! தோன்றவேயில்லை. இவர், தமிழ் மொழியில் மிகுந்த ஆழமான புலமை பெற்ற பிறகே பதினெண் சித்தர்களின் மெய்யான இந்து மதத்திற்குரியவைகளைப் பிறமன்னரின் ராண பிறமணர் எனும் வட ஆரியர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் சமசுகிருத மொழியில் மொழிபெயர்த்து பல இலக்கியங்களை உண்டாக்கினார். இவர் பதினெண் சித்தர்களின் அருளுலக இலக்கண இலக்கியங்களின் படி உச்சிக் குடுமியராகத் தாடிமுடியுடன் வாழ்ந்தார். இவர் தனக்கு முன் தோன்றி வாழ்ந்த 31 ஆதிசங்கராச்சாரியார்கள் அந்தணர் வடிவிலே வாழ்ந்து வெள்ளாடை மேனியராக, உச்சிக் குடுமியராக, நூல் அணிந்தோராக, மாந்தரிட வல்லியாக தாந்திரீகச் சித்தியாளராக, வேதசித்தராக விளங்கியது போலவே தானும் விளங்கினார். இவர் திருமந்திரத்தையும், திருக்குறளையும் தமது கண்ணென்ப

போற்றினார் என்பதாலும்; இவர் திருமந்திரம் கூறும் அந்தணர் தோற்றத்தையே பெற்றிருந்தார்.

‘நூலும் சிகையும் நுவலிற் பிரமமோ
நூலது கார்பாச நுண்ணிக கேசமாம்
நூலது வேதாந்தம் நுண்ணிக ஞானமாம்
நூலுடை அந்தணர் காணு நுதலிலே’
(திருமந்திரம்—230)

இதன்படி இவர் உச்சிக் குடுமியராகவும், பூனூல் அணிந்தவராகவும், வெள்ளாடை மேனியராகவும், திருநீறு சூங்கும், சாந்து, சந்தனம், மஞ்சள் எனும் அயந்தினையும் அணிந்தே திருக்கோலக் காட்சியினராக அல்லது திருக்கோல வடிவிலினராக விளங்கினார் என்ற பேருண்மைகள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. ஆனால், இவர் மொடடையடித்துக் கொண்டு காவி கட்டிக் கொண்டு பூநூல் இல்லாமல் திருநீறு மட்டும் பூசிக்கொண்டு காட்சியளித்ததாக நான்கு மடத்து மடாதிபதிகளும் பிறாமண சன்னியாசிக் கோலத்தில் வாழ்ந்து காட்டுகிறார்கள். இதனை ஏமாளிகளான, அப்பாவிக்களான எனது தாய் நாட்டு மக்கள் நம்புகிறார்கள். இதற்கென்ன செய்வது? என்னால் முயன்றவரை என் தாத்தாவின குருவாக்கு குருவாக்கியம், குருவாசம், குரு பாரம்பரியம் என்று நான்கிலிருந்தும் எண்ணற்ற வாசகங்களைச் சான்றாகவும், ஊன்றாகவும் எடுத்துக் காட்டி உண்மையை விளக்கினாலும் நம்புவா ரில்லை.

‘காலடி ஆதிசங்கராச்சாரியார் ஒரு தமிழன் தான்’ என்ற கருத்து எப்படி முழுமையாகவும் முதன்மையாகவும் விளக்கியுரைக்கப்பட்டால் வேண்டுமோ; அதைவிட மிக மிக முழுமையாகவும், முதன்மையாகவும் விளக்கியுரைக்கப்பட வேண்டிய செய்தி என்னவென்றால்; அது, ஆதிசங்கராச்சாரியார் மொடடையடித்துக் கொண்டு, காவி கட்டிக்கொண்டும் சூங்கும், சாந்து, சந்தனம், மஞ்சள் அணியாமல் திருநீறு மட்டும் அணிந்தும் பூனூல் இறையும், பிறாமண சன்னியாசிக் கோலத்தில் வாழ்ந்தார் என்பதை மறுப்பீத யாகும்.

அருட்போர்

எழுதினவர் :

அருட்சேனை தளபதி

இந்துக்களே, இந்துமதத்தை தெரிந்து, புரிந்து, அறிந்து, ஆராய்ந்து, உணர்ந்து, தெளிந்து, நம்பி, ஒப்புக்கொண்டு, ஏற்றுச் செயல்படுத்தும் இந்துமத வாழ்வு மீண்டும் மலர் வேண்டும்! மறுமலர்ச்சி அடைவவேண்டும்! அப்பொழுது தான் இந்துமதப் வளவளர்ச்சி பெறும்! வலிமை செழிச்சி பெறும்! ஆட்சி மீட்சி பெறும்!

இப்படி 'இந்து' மதத்துக்காக முழுக்க முழுக்கப் பாடுபடுவதற்காக இந்த 'இந்து ஆரணம்' வெளியாகிறது. இந்து வேதத்தின் பல்வேறு துறைகளின் ஒன்றுதான் 'ஆரணம்' என்பது. அதாவது கருதி, ஆகமம், ஆரணம், மீமாம்சை என்று நான்கு பிரிவுகள் இந்து வேதத்தில் ஓர் அமைப்பாக உள்ளது என்பதை எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

'அன்பே சிவம்' என்பதுதான் இந்து மதத்தின் தலைவாய் உயிரோட்டமான கருத்து. தத்துவம் ஆகும். இதற்காகத்தான் 'இந்து வேதம்'; (1)108 பூசைமொழி நூல்கள், (2)48 பூசை விதி நூல்கள் (3)96 தத்துவ நூல்கள், (4)144 சமயச் சித்தாந்த நூல்கள் எனறன; இந்துமத நூல்கள் 1. ஆறு வகைப்பட்ட வாக்குகள், 2. ஆறு வகைப்பட்ட வாசகங்கள், 3. ஆறு வகைப்பட்ட வாக்கியங்கள், 4. ஆறு வகைப்பட்ட தரங்கள், 5. ஆறு வகைப்பட்ட திரங்கள், 6. ஆறு வகைப்பட்ட திறங்கள். ஆக 36 நூல்கள் இந்துக்களுக்காக ஆகமொத்தம் 4 ஏ 22 நூல்கள் இந்துக்களுக்காக இருக்கின்றன. இதனால் இந்துக்கள் அனைவரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மேற்படி நூல்கள் அனைத்திலுமே மனித வாழ்வில் அபய, அமைதி, நிபமதி, நிறைவு, ஒற்றுமை, பற்று, பாசம், தோழமை, நட்பு, பூர்வம கனிவு, பாவு, இரக்கம், ஐருவருக்கொருவர் உதவி செய்தல்.. முதலிய பண்புகள் நன்கு புகுபுகுத்து, கிளைத்து செழுத்து வளர வேண்டும் என்ற கருத்தையே கொள்கையாக, குறிக்கோளாக நோக்கமாக இந்துமதத்தின் அறநெறி காக இந்துக்களின் வாழ்வியல் முறையாக இந்து மத புராண, இதிகாச இலக்கிய நூல்களின் விளக்கமாக அமைந்திருக்கின்றன. அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மேற்படி அன்புச் சூழ்நிலையை அமைதிச் சூழ்நிலையை நிபமதிச் சூழ்நிலையை ஒற்றுமைச் சூழ்நிலையை... தொடர்ந்து காப்பாற்றுவதற்காக; 'தன்குடியிர் செழித்து வளர்வதற்காகப் பயிர்களின் ஊட்ட முளைக்கின்ற களைகளை வேருடன் பிடுகி எடுக்க வேண்டும்' என்ற உலகியல் நடைமுறைப்படி அருட்போர் நிகழ்த்தித் தான் ஆகவேண்டும்! ஆகவேண்டும்!! ஆக வேண்டும்!!! அதாவது நாட்டில் அமைதியைக் காக்க வேண்டுமென்றால் ஆயுதம் தாங்கிய காவல் படை தேவை; நாட்டையே அன்னிய நாடுகளிடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் எல்லா வகையான போர்க்கருவிகளும் ஆயுதங்களும் சாதனங்களும் நிறைந்த நிலையான சேனை தேவை. இக்கருத்தின் விளக்கமாகத்தான் இந்துமதக் கடவுள்கள் அனைவரும் போர்க்காலத்தில் காவல் பணி செய்வதைச் செய்கிறார்கள். இதைத்தான் இந்து மதத்தின் நான்குபுக லரலாறும் அருட்போரின் வரலாறுகளாகவே இருக்கின்றன. இருந்து வருகின்றன. இனியும் இருக்கப் போகின்றன.

இந்தக் கலியுகத்திலும் அருட்போர் முற்பத்தொடங்கு முறை நிகழ்ந்தே தீர வேண்டும் என்பதுதான் இந்து வேதத்தையும் இந்து மதத்தையும் இம் பண்ணுலகுக்கு அருளிய பதினெண் சித்தர்களின் திட்டம். அதாவது 'விளைகின்ற பம்புக்கு இரண்டு முன்று முறை களையெடுத்தால் பயிர் நன்கு செழித்து வளரும்' என்ற உலகியல்படி அடிக்கடி அருட்போர் நிகழ்ந்தால்தான் அருட்பயிர் நன்கு முளைத்து கிளைத்து தழைத்து செழித்து வளர முடியும். அதாவது அருளுலகின் அறியாமையின் புரியாமையின் தெரியாமையின் தேக்கங்கள் தயக்கங்கள் மயக்கங்கள் வீக்கங்கள் முடக்கங்கள் தேவையில்லாத அடக்க ஓர்க்கங்கள் கணமுடிப் போக்குகள் நாததிக தேக்குகள் போக்குகள் முதலிய அனைத்தையும் அவ்வப்போது குறிப்பிட்ட காலகட்டங்களில் நாட்டு நிலைமையை அறிந்து தேவையைப் புரிந்து வேருடன் களைந்து எடுத்திட அல்லது முழுமையாக எடுத்திட அருட்போர் நிகழ்த்தப்படவேண்டிய வேண்டும். எனவே அருட்போர்கள் நிகழ்ந்தது சரியே! நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதும் சரியே! நிகழப்போவதும் சரியே....!

(தொடரும்)

குறிப்பு : இப்பகுதியில் அருட்சேனை தளபதியுட அருட்போர்கள்பற்றி தொடர்ந்து எழுதுவார்)

கேள்வி- பதில்

கேள்வி :

★ இந்து ஆரணம் படித்தேன் மிகவும் நன்றாக எழுதியிருந்தீர்கள். ஆனால் ஒன்றுமே புரியவில்லை. என்ன காரணம்?

— S. பூமிநாதன்
திருச்சி.

பதில் :

□ அன்புடைய ஆழமான சிந்தனையில் அல்லது மனக் குழப்பத்தில் இருப்பீர் என்று தெரிகிறது. குழப்ப நிலையில் இருந்து விடுபட்ட பிறகு படித்தால் புரிந்திருக்கும்.

கேள்வி :

★ சித்தர் இராமானுஜம் என்று எழுதியிருக்கிறீர்கள். வால்மீகி, கம்ப இராமானுஜங்கள் வேறா?

— புலவர் பாண்டியன்
மதுரை.

பதில் :

□ வால்மீகி, கம்பர் போன்ற புலவர்களுக்கு முன்பே கருவாக பதினெண் சித்தர்களின் 'இராமானுஜம்', 'இராமகாதை', 'இராவணகாதை', 'இராவணன் நீதி', 'சகை நீதி' 'சனகர் அறம்' 'தசரதன் அறம்' வண்டமர் குழலி (மண்டோதரி) புலம்பல் என்று அறுபது நூல்கள் இருக்கின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில்தான் பலரும் இராமானுஜத்தை கதை கதைகளாக காவியமாக எழுதினார்கள்.

கேள்வி :

★ உலகம் தோன்றி மனிதன் தோன்றியது எப்போது? எங்கு?

—ராமமூர்த்தி
கோவை.

பதில் :

□ உலகம் முதல் தோற்றமே 'தென்குமரிக் கண்டம்' என்று வரலாற்று சான்றுகள் கூறுகின்றன. தென் இமய மலையில் தோன்றிய நதிகள் தான் வட எல்லை வரை ஓடிக்கடலில் கலந்தது. காலபோக்கில் தென்குமரி கண்டம் அழிவடைந்து விட்டதால் இன்று வடகுமரி கண்டம் (இமய மலை) வட மாநிலத்தில் வட குமரி கண்டமாக விளங்குகிறது. தென்குமரி ஒன்று இருந்திருக்காவிட்டால் வடகுமரி ஒன்று இருந்திருக்க முடியாது.

கேள்வி :

★ பன்னிரண்டாவது ஞானாச்சாரியார் யார்?

— C.M. இராஜகோபால்
வேம்படிதாளம்

பதில் :

□ மூன்று யுகங்களில் இந்து மதத்தின் முழு முதல் தலைமை ஆச்சாரியக் குரு பீடம் குரு தேவராக ஒப்பது ஞானாச்சாரியார்கள் இருந்தார்கள். கலியுகம் 3001-லிருந்து 3251- வரை : ஞால குரு சித்தர் அமராவதி ஆற்றங்கரைக் கருவூறார்'' பத்தாவதாக இருந்தார்.

இவரை அடுத்து பதினோராவது ஞானாச்சாரியார் ''ஞாலகுரு சித்தர் காவியாற்றுங்கரைக் கருவூறார்''. இப்பொழுது பன்னிரண்டாவது ''ஞானாச்சாரியார் குருமகா சன்னிதானம் ஞால குரு சித்தர் அரசயேடிக் கருவூறார்'' அவர்கள் இந்து வேதம் தழைக்கவும், இந்து மதம் பிழைக்கவும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

வாசகர்

கடிதம்

□ இந்து ஆரணம் படித்தேன். மிக மிக அற்புத படைப்பு ஞானாச்சாரியாரின் கருத்துக்கள். தமிழ் மொழி, சித்தர் நெறி முறைகள் தேவையான பொக்கிஷம்.

—சண்முகம்
கரூர்.

□ சித்தர் இராமானந்தம் படித்தேன். இராவணனின் குருவான 'ஊஞ்சலலியர்' இராவணனிடம் 'கேத உன் மகன்தான்' என்று உலகறிய நீ ஏன் அறிவிக்கவில்லை என்று கேட்கின்றார் என்றும் கேதக்கு ஒரு வாரீச உண்டானபின் உலகறிய தன் மகன்தான் கேத என்று அறிவிக்கப் போவதாகச் சொன்னான் என்று ஊஞ்சலலியரின் இராமானந்தத்தால் தெரிய முடிவெது என்பதை என்னும்போது இந்து ஆரணம் சிறந்த வேத நூல்.

—குணசேகரன்
நெல்லை.

□ சார் இந்து ஆரணம் படித்தேன். ஒரே வார்த்தையை பல தடவை படிக்கும்போது எரிச்சல் வருவது. புத்தகத்தை தொடவே மனசு இல்லை.

—தமஜேந்திரி
சேலம்.

□ இந்து வேத வரலாற்று பேருண்மைகள் புள்ளி விவரமாக எழுதியிருந்தீர்கள். அட்டையின் உள் பக்கத்தில் பாராட்டுக்கள் எங்களை போன்ற கல்லூரி மாணவர்களுக்கு தேவையான தியரி.

—ராஜேந்திரன்
திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலை கழகம்

□ "இந்து" என்ற சொல்லுக்கு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்கள். இருப்பதை "இந்து ஆரணம்" படித்து பிரமித்துப் போனேன்.

—தமிழ்மணி
தஞ்சை.

□ சித்தர்கள் அருளிய காயத்திரிகள் எவை என்பதும் ஊராயம் என்றால் உடல் தீரீதுவீ என்றால் பக்குவப்படுத்துதல் என்றும் மந்திரம், மந்திரம், மந்திரம், மாந்திரம், மாந்திரம் கற்றுக் கொடுக்கப்படுமே என்ற விளக்கக் கட்டுரை மிகவும் என்னை கவர்ந்தது.

—வெங்கட்
தர்மபுரி.

□ இந்து என்ற சொல் தமிழ் சொல் என்று அடித்து கூறியிருப்பதை கண்டு மனமுருகி போனேன். பல டிடெக்ஸில் இந்து மதம், தமிழ் மொழி தோன்றியது குமரிக் கண்டம் என்று எழுதியது படித்து மகிழ்ச்சியுற்றேன். பாராட்டுக்கள்.

—சோமனந்தரபாரதி
மதுரை

□ காயத்திரி மந்திரம் தமிழ் மொழியில் இருப்பதாக எழுதியது கண்டன். ஒவ்வொரு காயத்திரியும் இந்து ஆரணத்தில் வெளியிட்டால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும்.

—அழகப்பன்
சாரக்குடி.

□ கத்தாமும் மிக்க சிறந்த கருத்துக்களை தாங்கிய "இந்து ஆரணம்" தெளிவாக சுருக்கமாக எழுதினால் படிப்பதற்கு சிரமமின்றி இருக்கும்.

—விசுவா
நாகர் கோயில்.

‘இந்து மதம்’

1. இந்து மதம் ஒரு ஞானம்
2. “ ஓர் உலகாயுத ஞானம்
3. “ ஒரு மானுடவியல் ஞானம்
4. “ ஓர் அனுபவியல் ஞானம்
5. இந்து மதம் ஒரு தத்துவவியல் ஞானம்
6. “ ஓர் ஓசியல் (நூதாந்த) ஞானம்
7. “ ஒரு செவ்வியல் (சீடதாந்த) ஞானம்
8. “ ஒரு போதியல் (போதாந்த) ஞானம்
9. “ ஒரு நூல்த (நிட்டை-தவம்) ஞானம்
10. இந்து மதம் ஒரு சூத்திர ஞானம்
(*சூக்ரிர, சூத்திர, ஞானம்)
11. “ ஓர் சந்திர ஞானம்
(*எந்திர ஞானம், சந்திர ஞானம்)
12. “ ஒரு மந்திர ஞானம்
(* மந்திர, ஞானம் மந்திர ஞானம்
மாந்திர ஞானம், மாந்திர ஞானம்)
13. இந்து மதம் ஒரு தந்திர ஞானம்
(* தந்திர, தந்திர தாந்திர, தாந்திர ஞானம்)
14. இந்து மதம் ஒரு சாத்திர ஞானம்
(* சாத்திர, சாத்திர ஞானம்)
15. இந்து மதம் ஒரு தோத்திர ஞானம்
(* தோத்திர, தோத்திர ஞானம்)
16. இந்து மதம் இந்து மதம் ஒரு சீவன் ஞானம்
(* ஓர் ஞானம், ஓர் ஞானம், ஓர் ஞானம்,
ஓர் ஞானம்)
17. இந்து மதம் ஒரு பக்தி ஞானம்
18. “ ஒரு சத்தி ஞானம்
19. “ ஒரு சித்தி ஞானம்
20. இந்து மதம் ஒரு முத்தி ஞானம்
21. “ ஒரு நான்மறை ஞானம்
22. “ ஒரு நான்முறை ஞானம்
23. “ ஒரு நானெறி ஞானம்
24. “ ஒரு நானவேத ஞானம்
25. இந்து மதம் ஒரு யோக ஞானம்
26. “ ஒரு போக ஞானம்
27. “ ஒரு மோக ஞானம்
28. “ ஓர் பிண்ட ஞானம்
29. “ ஓர் அண்ட ஞானம்
30. இந்து மதம் ஓர் அண்ட பேரண்ட ஞானம்
31. “ ஓர் அரசியல் ஞானம்
32. இந்து மதம் ஓர் சமுதாய ஞானம்

சூத்திரம், திருவாக்கு, நூலாக்கு, கருவாக்கு, அருள்வாக்கு
மருள்வாக்கு என்று நூல்களில் இருந்து இந்து மதம் பெருமையையும்,
அருமைமையும், சிறப்பையும் விளக்கும் ஒரு சில வாசகங்கள்
எடுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

தொகுப்பு :

பதினெண் சித்திர மடம்

வெட்டவெளிக் கருவறை கொண்டருளு
அருவுருவ தேவி முகாம்பிகை

அருள் வேட்டல் மாலை

நாநிலத்திர் வாரிர் போகாப்புனலில் நீராடுவீர்
அடங்காப் பசிகளை வேகாத் தழையால் தணிப்பீர்
அறிவு அடங்கச் சாகாக் கல்வி கற்பீர்
உணர்வு உய்யத் தூய வாய்மை துய்ப்பீர்
தேய்வுத் தொய்வுக் மாயத் தேவியைக் காண்பீர்
காகச்சுடர் நின்று மனமுயந்து கூவுகிறோம்
ஆய்வு செய்வீர் ஆக்கம் பெறுவீர்
மாஞ்ஞால் ஞான மெல்லாம் பெற்றிடுவீர்
சித்த கணமாகிடச் சித்தம் பெறுவீர்
மெத்த வித்தகம் பேசிப் பித்தாகிடாதீர்
பத்தோடு இரண்டு சேர்த்துப் பார்த்திடுவீர்
பத்துக்கள் நீக்கிப் பன்ன பெற்றிடுவீர்
பத்தியால் சத்தியாகச் சிவமாகி புத்தியாவீர்
வேதாகம நிததப் போதை நீங்குவீர்
சாத்திர தோத்திரப் பாதை கடப்பீர்
எந்திர தந்திர வாதை ஆகற்றுவீர்

எந்திர சக்கர ஓதை ஒழிப்பீர்
திருவும் குருவும் ஒன்றென உணர்வீர்
மறை முறை நெறி கற்றிடுவீர்
வேதம் நாதகி போதம் பயின்றிடுவீர்
சித்தம் பூசை ஞானம் ஆற்றிடுவீர்
ஓமயோக யாகயக்ரு வேள்விகள் செய்திடுவீர்
கொடிசை கந்தழி வள்ளி ஓம்பிடுவீர்
தேடினே அருட்கலை ஆய்கலை போட்டிடுவீர்
நாடினே பதினமுன்று நிலைகளை உற்றிடுவீர்
கூடினே நாற்பத்தெட்டு நிலைகளை அடைந்திடுவீர்
உய்வு வழங்கு வாய்மைகளைத் துய்ப்பீர்
உண்மையிது நன்மையிது பயனுறுவீர் வாரிர்
என்னை யறிந்து தன்னை யறிவீர்
தன்னை யறிந்து தலைவனை யறிவீர்
வினைகள் ஆகன்று கல்பநிலைகள் எய்துவீர்

ஞானாச்சாரியார்

ஈசுவரி காயந்திரி

மந்திரம்

கேசலமயில் வடிவம், நீலக்கடல் தோற்றம்

பனிமலைத் தேகம், ஈசுவரி ஆரணம்;

பால்வண்ண மேனிநாதம், பவள இதழ்க் கோலம்,

முத்துப்பல் ஆக்கம், சர்வேசுவரி ஆகமம்;

கார்மேகக் கந்தல் போதம், உயிர் முக்கின் பாடகம்,

எழிற்காதின் ஆடகம், பரமேசுவரி நேமம்;

சங்குக் கழுத்தின் ஓதம், உயிர் மருப்பின் ஏடகம்,

மின்னலிடைமீன் ஊடகம், மகேசுவரி நியமம்;

வாலை மீன் காலின் சித்தம், செந்தாமரைப் பாதபாகம்,

ஆனன நடையின் மோகம், பராசத்தி வேதம்;

மகா சத்திப்பீடம், ஏந்தரீகத்தடம், தாந்தரீக மடம்;

மாந்தரீகப் பாடம், யோகபோகத்துவ வடம்;

ஓக ஓமம்! பேசக மோகம்! யாகயக்ஞம்! வேள்வித்தவம்!

பூசஞானம்!

திராசீபலன் பற்றிய
அதிசய உண்மைகள்
திராசீபலன் தினந்தோறும்,
வாரந்தோறும், மாதந்தோறும்
கணிப்பது சரியா?

-விளக்கம் உள்ளே...

‘இந்து ஆரணம்’

(சித்தர் ஆன்மிக திங்களிதழ்)

சந்தா வீவரம்

ஆண்டுசந்தா ரூ. 40/-

தனி இதழ் ரூ. 3.50 காசு

தொடர்பு முகவரி :

ஆசிரியர்

“இந்து ஆரணம்”

நெ. 13, குமாரசாமித்தெரு,

வரதராசபுரம்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 053

போன் : 654447

**மாவட்டந்தோறும்
ஏஜன்ட் தேவை!**

வீளம்பர விலிதம்

அட்டை கடைசிப் பக்கம்	ரூ. 1000
2-ம் பக்கம்	ரூ. 750
3-ம் பக்கம்	ரூ. 600
உள்பக்கம் முழு பக்கம்	ரூ. 500
அரைப் பக்கம்	ரூ. 250

ஆசிரியர் & வெளியிடுவோர் : கு. இரவிமணி No. 10, டிரஸ்ட்பாக்கம்

தெற்கு மந்தைவெளி, சென்னை-28.

அச்சிடுபவர் : P. கணேசன், பொன்னார் சங்கர் ஆர்ட் பிரஸ், 277, M.G.R. காலனி,
ஆண்ணாநகர், சென்னை-40.